

Verksamheten vid Statens Brandskola 1946

Av rektorn, kapten Torsten Mohlin.

Statens Brandskola har under år 1946 anordnat följande kurser:

Kurser för brandbefäl:

- Kat. I: 1 brandchefskurs med 20 elever,
 1 brandförmanskurs med 27 elever,
 Kat. II: 1 brandchefskurs med 12 elever,
 1 brandmästare- och brandförmanskurs med 14 elever,
 Kat. III: 23 branchefskurser med sammanlagt 438 elever,
 10 repetitionskurser med sammanlagt 218 elever.

Kurser för skorstensfejare:

- 1 mästarekurs med 24 elever,
 1 gesällkurs med 24 elever.

Sammanlagt har 39 kurser varit anordnade med 777 elever.

Antalet ansökningar till kat. I-kurserna är i allmänhet så stort, att endast ungefär 50 % av de sökande kunna mot-

Torsten Mohlin

tagas. Ännu har dock skolan, vars kursfrekvens alltjämt följer brandskoleutredningens beräkningar, kunnat utbilda det antal, som erfordras för att fylla befälsvakanserna. På en del brandkårer finnes tillgång på utbildad personal, som ännu ej befordrats, medan på andra tillgång och efterfrågan väger ganska jämnt. Dock synes tiden snart närma sig för anordnande av några extra kurser för brandmästare och brandförmän. Härigenom skulle kunna skapas en något större reserv för dessa grader, vilket vore önskvärt. Det är emellertid mycket svårt att i skolans nuvarande lokaler pressa in ytterligare kurser. Behovet av nya lokaler börjar göra sig gällande och har preliminärt diskuterats.

Elevernas ålder har i en del fall varit rätt hög. Det gäller särskilt de större brandkårerna. Det kan åtminstone i en del fall ifrågasättas, om det ej varit lämpligare att med stöd av brandstadgans övergångsbestämmelser befordra en och annan välmeriterad brandman eller brandförförman, som ej genomgått brandskolans kurser.

Kat. II-kurserna är skolans sorgebarn. Enligt skolans stadga skall brandchefs-kursen ha en varaktighet av sammanlagt 4 månader varav 1 1/2 månad vid själva skolan och resten, 2 1/2 månad, i form av praktisk tjänst vid yrkesbrandkår. Brandmästare- och brandförmanskursen skall ha en varaktighet av sammanlagt 6 veckor, därav 4 veckor vid skolan. Emellertid visade det sig omöjligt att få elever till kurser av denna längd. Skolans ledning vidtog därför redan på ett tidigt stadium åtgärder för att förkorta kat. II-kurserna. Trots detta visar det sig, att antalet sökande till dessa kurser alltför är alltför få i förhållande till de brandkärer, för vilka de äro avsedda, nämligen borgarbrandkärerna i municipalsamhällen, köpingar och mindre städer eller med andra ord de verkligt typiska borgarbrandkärerna.

Otvivelaktigt hänger detta samman med de kommunala myndigheternas bristande intresse att ekonomiskt stödja eleverna under studietiden.

Det är därför desto mera anmärkningsvärt att *kat. III-kurserna*, som äro avsedda för landsbygden i de flesta fall äro lätta att fylla. Visserligen kan man märka varierande intresse i olika delar av landet, men i stort sett är anslutningen mycket god. På många trakter är önskan att få delta i kurser så stor, att icke alla kunna mottagas. Vid förfrågan bland eleverna har det visat sig, att landskommunerna hedrande nog i flera fall ej drar sig för att ekonomiskt stödja sina brandchefer, då de underkasta sig utbildning. Jag är dock böjd att till mycket stor del tillskriva den goda anslutningen till kat. III-kurserna den anda och det intresse, som det frivilliga brandkårsväsendet lyckats skapa. Skälet för detta antagande är, att de län, som redan tidi-

gare på landsbygden haft ett starkt brandförsvar, kan uppvisa det livligaste intresset, trots att befälet här mången gång har både erfarenhet och utbildning.

Må den goda anda, som den frivilliga brandkårsrörelsen skapat, även i fortsättningen hållas levande (kurs. av red.). Det lagliga tvång, som utifrån trycks på människorna, har tyvärr benägenhet att söva entusiasmen, som med naturnödvändighet måste få sin näring inifrån. Som skapande faktor är entusiasmen starkare än lagen och når också bättre resultat. Det är därför för landsbygden, som ofta har begränsade resurser, viktigt att den hålles vid liv.

Undervisningskostnaderna vid brandchefs-kurs kat. III utgör i genomsnitt 60 kronor per elev. Vid några kurser, där förhållandena varit särskilt gynnsamma, har undervisningskostnaderna stannat vid 45 kronor per elev. Det är väl högst sannolikt, att en brandchef under sin befälsutövning någon gång genom en på förvärvade kunskaper grundad släckning, skall bli i tillfälle att nationalekonomiskt sett "tjäna in" denna summa, kanske flera gånger om.

Det synes mig för kat. II och III vara en ganska rättvis fördelning av utbildningskostnaderna om staten bestrider de direkta undervisningsutgifterna medan kommunen ser till att brandbefälet, som offrar sin tid, åtminstone icke drabbas av direkta utgifter för sin utbildning.

De elever, som äro fast anställda vid yrkesbrandkärer, får numera i de flesta fall behålla sin avlöning ockvortad. Dock finnes beklagligt nog ännu städer, som anser att den för befördran obligatoriska utbildningen är vederbörandes ensak.

Efter fem års verksamhet börjar nu resultatet av utbildningen att skymta. Otvivelaktigt ha de elever, som nu sökt sig till kurser av olika slag, överlag större brandtekniska förkunskaper än vad fallet var under skolans första år. Undervisningen kan därför efter hand föras fram på ett allt högre plan. Det är av stor betydelse att de, som genomgått skolan, söker ge yngre kamrater del av sina kunskaper.

Elevernas syn på Brandskolan

I anslutning till rektor Mohlins synnerligen intressanta redogörelse över Brandskolans verksamhet under det gångna året har Red. vänt sig till ett antal elever vid skolan för att få deras syn på utbildningen. Vi ha sålunda svar från tre elever i kategori I-kursen för brandchefer och därefter likaledes tre uttalanden av elever i brandförmanskursen. Uttalandena bjuda på åtskilligt av intresse, och sålunda går det som en röd tråd genom brandchefskursens elevers uttalanden, att de önska mera praktik samt om möjligt även kursens teoretiska tid något förlängd. Brandförmanskursens elever ha även en känsla av att de "forceras", men erkänna dock villigt, att det nog är den mellan 25—35-åriga bortovaron från skolbänken som gör sig märkbar. Att sedan en av eleverna yttrar, att han "inte gillar hålla till på en balkong i regn och rusk för att få njuta av en cigarrett", utan efterlyser ett rökrum! ger just inte det intryck av den goda anda och spänst som man vanligen träffar på hos våra brandmän.

Samtliga elevuttalanden äro ocensurerade och ge sålunda helt uttryck för deras egna åsikter.

RED.

Efter att med smärre undantag ha farit till sjöss, först i handelsflottan åren 1931—38, vilken period avslutades med styrmans- och sjökaptensexamen, och sedan under kriget som reservofficer i flottan, så var det med en viss tvekan jag sökte mig in i brandkårsyrket.

En sjökaptensexamen är ju en speciell yrkesexamen, som i en del avseenden torde kunna jämföras med och i andra avseenden kanske överträffas, vad som fordras för inträde i brandchefskurs kat. I. Är den dessutom kompletterad med reservofficersexamen och en längre befälspraktik, är det naturligtvis en fördel. Men i många avseenden fyller den ej måttet för att man med denna examen som underbyggnad med någorlunda lätthet och med gott resultat skall kunna följa undervisningen på skolan.

Detta gäller framför allt undervisningen i kemi, ett ämne, som inte alls läses till sjökaptensexamen. Ej heller i matematik torde en sjökaptensexamen vara tillfyllest.

En övermaskinistexamen vid navigationsskolan torde i flera avseenden vara att föredraga, eftersom den är mera tekniskt inriktad.

Åke Stålemo

Ett f. d. sjöbefäl kan alltså bereda sig på en hård pers, om han vinner inträde i brandchefskurs kat. I.

Hans kanske större livserfarenhet och stora vana att handskas med folk torde dock komma honom tillgodo ute på kårerna.

Att skolan har en stor uppgift att fylla för säkrande av en god och enhetlig standard på landets brandbefäl kan genast fastslås. Systemet med praktiska perioder ute vid landets yrkesbrandkärer omväxlande med teoretisk undervisning vid skolan är nog det bästa tänkbara.

Utbildningen under de praktiska perioderna blir naturligtvis till stor del beroende på vilken kår man fullgör tjänsten och där framför allt på vederbörande kårs chef. Utbildningen bör bedrivas både vid större och mindre kårer, och att stanna längre tid än tre månader vid samma kår torde ej vara att väl utnyttja utbildningstiden.

En brandbefälsaspirant bör få vara med om allt förekommande. Han skall börja från grunden med brandmannaarbetet, men han skall inte läsas fast där utan ganska snart ges tillfälle att anordna och leda övningar, deltaga i brandsyner och besiktningar, sköta expeditionstjänsten och beredas tillfälle att deltaga i byggnadsnämndens och brandstyrelsens sammanträden. Är vederbörande chef länsbrandinspektör eller konsulent bör aspiranten vid lämpliga tillfällen få medfölja på instruktions- och inspektionsresor till landsbygdsbrandkärerna.

Ett särskilt tack vill jag i detta sammanhang rikta till brandcheferna Florin

i Kalmar och Forssman i Växjö, hos vilka jag tjänstgjort, och vilka enligt min åsikt gjort vad göras kan för att utbildningsresultatet skall bli det bästa och alltid visat sig mycket positivt och välviljigt inställda.

Angående undervisningen på skolan, så är någon av eleverna i föregående brandchefs kurs kat. I vid skolans slut ha betecknat kusren som den mest allmänbildande han gått igenom. Faktum är också att vi här på skolan, under ledning av högt kvalificerade yrkesmän, få en sådan allmän-teknisk inblick i många ämnen, som väl högst få skolor meddela. Naturligtvis kan ifråga om undervisningen en del ändringar göras, betingade av erfarenheter och nya rön.

Vi veta att skolans ledning har ögonen öppna för detta och gärna rådfrågar eleverna för att tillvarata alla erfarenheter och därigenom med varje kurs få en allt bättre kursplan och därmed ett bättre resultat.

Undervisningen vid en skola av denna typ måste bli i hög grad beroende av de enskilda lärarna. Skolans ledning är att gratulera till att i de flesta ämnen ha lyckats anskaffa goda lärarkrafter. De flesta av dem äro högt utbildade praktiska yrkesmän, och jag har en känsla av, att det är just sådana, som åstadkomma det bästa resultatet.

Målet för undervisningen bör enligt min mening vara att göra eleverna till kunniga praktiska yrkesmän, som helt behärska och ha intresse av sitt yrke. De skola dessutom så att säga kunna tala med de fackmän på olika områden, med vilka de komma i beröring, på fackmännens eget språk.

Av stort värde är det på skolan rådande goda förhållandet mellan skolans rektor och brandmästare å ena sidan och eleverna å den andra. Vi sätta värde på att få diskutera våra problem med dem, och deras stora intresse för skolan och för yrket och deras välvilliga inställning göra dem ytterst lämpade på sina platser. Det är ju också till största delen deras förtjänst att skolan är vad den är idag, en utbildningsanstalt troligen utan motstycke någonstans, som på de få år den funnits till gjort storverk för brandutbildningen i Sverige, och som svenskt brandväsende av idag inte skulle kunna tänka sig att vara förutan.

Att detta också är känt ute i landet illustreras gott av ett yttrande, som på tal om brandskolan föllades av ett av landets brandbefäl: "Ja, se Mohlin, han ordnade inte bara till en bra brandskola, utan han har också visat sig ha en enastående förmåga att samla goda medhjälpare omkring sig".

Att dessa goda förhållanden på brand-

skolan skall ha burit frukt, ja det hoppas vi samtliga elever kunna bära vittne om, när vi nu inom kort lämna skolan för att börja vår tjänst ute vid landets brandkårer. Vi äro väl medvetna om att vi ännu brister i praktik och att vi där ha mycket att lära av våra äldre kolleger. Men vi äro också medvetna om, att vi här på skolan fått taga del av mycket, som kanske inte är så allmänt känt ute i landet. Vi hoppas därför att ute på kårerna mötas av förståelse och att vi få tillfälle att i görligaste mån föra fram och i praktiken omsätta, vad vi här lärt oss.

Ake Stålemo.

Undertecknad är]
31 år och brand-
man vid Norrköpings
sedan 1937 och
går f. n. den s.
k. "länga vägen"
genom Statens
Brandskolas
brandchefs kurs
kat. I.

Ombedd att lämna mina synpunkter på Statens Brandskola, samt den möjlighet som numera står yrkesbrandmannen till buds att utbilda sig till högre brandbefäl, får jag anförda följande.

Tillkomsten av en statligt understödd skola för utbildning av brandbefäl fyllde ett behov, som länge varit önskvärd inom brandmannakretsar. För brandväsendets vidkommande har utvecklingen på det tekniska området under de senaste 10—15 åren, resulterat i en tillförsel av teknisk materiel, som saknar tidigare motsvarighet. Vidare har teknik och taktik vid brandsläckning kommit i stöpsleven, och åsikterna därom divergera avsevärt från de, som våra föregångare hyste. Det förebyggande brandskyddet har även ägnats ökad uppmärksamhet, och för industribrandkårens organisation och personalutbildning får brandbefäl och brandmän i ökad omfattning ställa sig till förfogande. Dessa faktorer bidro till, att brandförsvarets män fingo känslan, att teoretisk utbildning, jämsides med den praktiska tjänsten var erforderlig för, att man på rätt sätt skulle kunna uppfylla de krav, som vårt samhälle numera fordrar i avseende på skydd mot brand.

Riksdagens beslut den 30/5 1941 om Statens Brandskola, mottogs därför med stor tillfredsställelse. Samtidigt tog vårt land ytterligare ett steg mot den full-

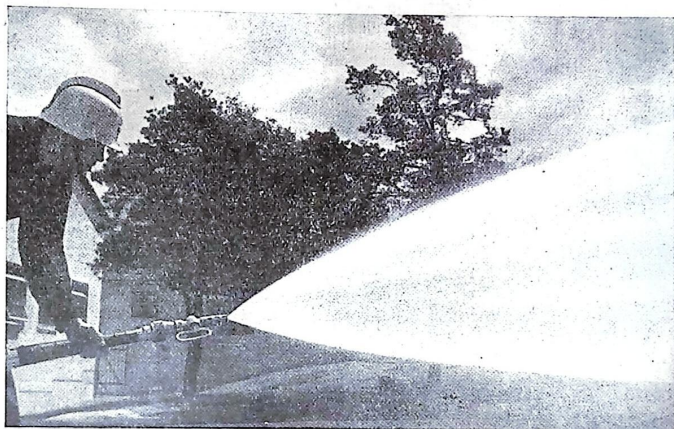

Bertil Håkansson

HEBRA

DIMSLÄCKNINGSMASKIN

levereras dels som INSATS PÅ STRÅLRÖR
dels med APPLIKATOR OCH HÖGEFFEKTSPRIDARE

Denna svenska utrustning erbjuder i jämförelse med andra konstruktioner bl. a. följande fördelar:

1. REGLERBAR STRÅLÄNGD
2. " VATTENMÄNGD
3. " FINFÖRDELNING
4. SMA TRYCKFÖRLUSTER
5. INGA SILANORDNINGAR
6. LAGT PRIS

Utförda prov ha visat att Hebra högeffektspridare ger en dimma som är fullt i klass med vad fackmännen fordra!

HENRIKSSONS BRANDREDSKAP

— sedan gammalt välkänd tillverkare av gedigen redskap —

STOCKHOLM: Tel. 207822, -23, -24, -25

MALMÖ: Tel. 759 42

GÖTEBORG: Tel. 195103

SUNDSVALL: Tel. 29 89

AUKTORISERAD återförsäljare för Jonsereds brandslangar
FIRMAN GRUNDAD 1828

ändade demokratiseringen, genom att yrkesbrandmannen gavs möjlighet att utbilda sig till brandchef. Detta var ett beslut, som vann brandmännens gillande, och säkerligen var det många brandman-
napulsar, som togo hastigare takt vid underrättelsen därom. Den energiske och framåtsträvande såg nu sin chans och började studera på fritid, för att kvalificera sig till inträde i Statens Brandskolas brandchefskurs kat. I. Bland de möjligheter som finnas för att tillägna sig erforderliga kunskaper, är väl någon av våra förnämliga korrespondensskolor lämpligast. Studiekostnaderna bliva därvid ej så höga, och eleven blir oberoende av lärare och tidsbestämmelser för lektioner. Själv valde jag denna väg, vilken förutom nämnda fördelar sätter den studerande i nyttig självverksamhet. Utan överdrift kräves dock stort förråd av energi och framåtanda, och många natttimmar går åt att brottas med problem, som man kört fast på. Under trötthetens inverkan tyckes då kanske alltsammans hopplöst och ouppnåeligt, — — — det gäller dock realgymnasiets kurser i matematik, fysik, kemi och svenska. Nu kommer dock karaktärfastheten till sin

rätt, "ett mål är uppsatt och det skall nås!"

Jag tror nog man måste hålla med om, att den som utbildar sig denna väg och när målet, är i besittning av de egenskaper, som äro önskvärda för ett blivande brandbefäl. Detta ej sagt som någon självförhåvelse, men med den erfarenhet jag fått, kan jag ej underlåta framhålla detta, bl. a. till vägledning för blivande aspiranter. Själv har jag 3-årig teknisk högre folkskola och långvarig militärbildning. Den som dock ej sysslat med studier efter folkskolans slut och fram till den tidpunkt då antagandet till brandman vid någon brandkår inträffar, tynges väl ej så hårt av de under skolåren inhämtade kunskaperna i svenska språket, kemiska och fysiska lagar eller huru man går tillväga för att "lösa x" i matematiska problem. Är det även så, att man bildat hem med åtföljande ansvar, som tager sin del av fritiden, får man vara beredd att försaka förut vanliga hobbies och nöjen, om man skall hinna bli färdig i rimlig tid.

När så denna 1:a etapp mot det hägrande målet är avverkad och man i svår konkurrens lyckats komma in i brand-

BRAND - BRUNNAR - DAMMAR

av monteringsfärdiga
delar ge:

LAG BYGGNADSKOSTNAD
KORT BYGGNADSTID
SÄKERHET I KVALITET

Tranemo Cementvaruaktiebolag

Adr.: Östra Tranemo

Tel.: Svenljunga 70150 (växel)

chefs kursen, börjar den verkliga fostringen till blivande brandbefäl. Kollegerna utgöras av aspiranter med studentexamen eller likvärdig examen, samt "långvägarna". Kamratskapet och sämjan är från första stund den bästa, och alla äro besjälade av den gemensamma viljan och avsikten, att bliva den "Röde Hannes" fiende nr ett. Kursprogrammet omfattar några ämnen och utbildningen är synnerligen grundlig och allsidig. Detta är även nödvändigt med tanke på, att våra dagars brandbefäl i sin dagliga gärning kommer i kontakt med så skiftande uppgifter och problem. Yrkesbrandmannen har i studierna av vissa ämnen fördel av sin långa tjänstgöring och praktiska erfarenhet på gebitet. I andra ämnen är han däremot handicappad genom, att han ej tidigare konfronterats med ämnet på samma sätt som den, vilken gått i skola till 18—20 års ålder. Detta är dock ett förhållande, som kan avhjälpas medelst energiskt arbete efter skolans slut på dagen.

Självfallet är det ett svårt problem att få goda ämneslärare till en dylik kurs, ty det blir ju bara 1—2 timmar varje gång för läraren och dessa mitt på dagen. Skolans ledning har dock kommit i driftiga och inspirerade mäns ledning, som ej lämnar någon möda ospard för att få de bästa lärarkrafter. Denna strävan har hittills även lyckats utomordentligt väl, och vi elever äro tack samma därför. Goda lärare och pedagoger underlättar självfallet det påfrestande och fordrande skolarbetet.

Min uppfattning är, att denna kurs väl fyller de anspråk som f. n. kunna uppställas på en dylik. De som genomgått densamma böra vara synnerligen väl förberedda för de uppgifter i samhällets och brandförsvarets tjänst, som de komma att ställas inför och för det yrke, som de valt till sitt.

Mina önsknin gar för framtiden beträffande Statens Brandskola äro:

1. Skolans förläggande till rymliga och moderna lokaler.
2. Ett brandlaboratorium.
3. En bil som står skolans ledning till förfogande för att när som helst kunna föra eleverna till diverse studieobjekt.

Till sist hoppas jag, att de befäl, som rekryteras från brandmannens led, rätt skall förstå sin uppgift och uppskatta de möjligheter, som givits dem, samt att de i framtiden skola utbildas sig i takt med den framskridande utvecklingen och bliva till heder för den svenska brandmannakåren.

Bertil Håkansson

Elev vid Statens Brandskola 1946—1947.

Den grupp jag representerar utgör halva antalet elever vid kursen.

Vår underbyggnad före antagandet som elev vid Statens Brandskola är odelad studentexamen samt i de flesta fall även officersutbildning.

Enligt bestämmelserna för antagande av elev till brandchefs kurs kat. I, skall vederbörande sökande bl. a. praktiserat vid yrkesbrandkår under minst 3 månader. Samtliga elever i min grupp ha dock mer än den stipulerade tiden, vilket jag för min del också anser vara önskvärt.

Den teoretiska utbildningen indelas i 2 perioder, varav den första, som omfattar 3 mån. motsvarar den utbildning som eleverna i brandmästarekurs kat. I erhålla.

Den andra perioden av den teoretiska utbildningen utgör den egentliga brandchefsutbildningen. För vår del började denna period den 1 september 1946 och är avsedd att pågå t. o. m. 15 februari 1947. Vi befinna oss alltså just nu mitt uppe i skolarbetet. Tiden mellan de teoretiska perioderna ha vi tjänstgjort som vikarierande brandbefäl vid någon av landets yrkesbrandkårer.

Efter denna resumé beträffande brandchefs kursens uppläggning, vill jag här nedan anföra några önskemål.

Bl. a. anser jag, såsom ovan påpekats, det vore önskvärt att tiden för den första praktiska utbildningen utsträcktes till att omfatta förslagsvis 6 månader mot tidigare endast 3 månader. En sådan kort tidsrymd är nämligen icke tillräcklig då man vill orientera sig ordentligt inom det omfattande brandmannayrket.

Den första teoretiska utbildningen (3 mån. på brandskolan), anser jag i alla avseenden väl anpassad, evad man avser ämnenas omfattning och denna periods teoretiskt praktiska syftemål.

Den nu pågående delen av kursen, den rena brandchefsutbildningen är mycket forcerad, och jag tror att alla parter vunne på att även denna period utsträcktes något. En dylik förlängning av skoltiden skulle naturligtvis medföra viss omläggning av schemat och även förorsaka andra svårigheter. Jag vill dock framhålla att eleverna vore betjänta av en förlängning av studietiden, så att längre tid erhöles för att riktigt kunna "smälta" kunskaperna i de många olika ämnena.

Såsom slutord vill jag anföra att jag

Olle Arvidson

är av den åsikten att kursen är mycket väl upplagd och att vi genom densamma bibringas goda teoretiska grunder, vilka framdeles komma att gagna oss under vår verksamhet som brandbefäl och tjäna såsom stomme för fortsatt studium. Jag vill också framhålla att skolan förfogar över goda och väl kvalificerade lärarkrafter.

Olle Arvidson

Elev i Brandchefskurs kat. I.

Den moderna brandkårens tekniska utrustning fordrar en hel del kunskande hos personalen, för att den rätt skall kunna användas. Brandmännen måste känna till dess möjligheter och även dess begränsning. Brandbefälet kan vid brand i exempelvis en industri ställas inför problem, som fordrar sin speciella lösning. Mycket annat skulle kunna anföras för att framhålla nödvändigheten av att brandpersonalen får en utbildning, som onekligen är nödvändig.

Statens Brandskola har till uppgift att meddela denna utbildning. Efter att ha avklarat största delen av den nu pågående brandförmanskursen, har jag funnit, att skolan i stort sett är förträfflig. Den elev, som lagt ned sitt intresse på undervisningen, går därifrån med gedigna teoretiska kunskaper som ett gott komplement till de praktiska erfarenheter, man skaffat sig under sina år som yrkesbrandman. Visserligen måste det sägas, att undervisningen ibland varit ganska

förefrad med två examensskrivningar i veckan, och att det varit svårt att riktigt tillgodogöra sig allt. Särskilt krävande har det varit för de äldre elever, som inte varit i en skolbänk på 30 år. Kunskaperna kanske därför sitter skäligen löst. Men det är ju heller inte meningen att kompendier och anteckningar skall läggas upp på mörka vinden för att där glömmas. Tvärtom avses att man håller kvar sina kunskaper och om möjligt ökar på dem. Det fordras numera av ett ansvarskännande brandbefäl.

Givet är, att undervisningen i en del ämnen inte kunnat bli så ingående. Förebyggande brandskydd eller motorlära t. ex. lär man sig inte på 30 timmar. Men vi har fått grundläggande begrepp klarlagda och detta möjliggör fortsatta studier för den intresserade. Däremot tror jag, att det, som brandmästare Sommar inte lärt oss om rökskydd, inte är värt att kunna. Rökskydd är nog det som gett den största behållningen. Man blir betänksam, när man inser, hur denna, för brandmännen så viktiga detalj, nonchaleras vid en del kårer. För att rökskydd verkligen skall vara ett skydd fordras ordentlig utbildning.

De lärare, som skolan förfogar över, är i stort sett goda. I en del ämnen ledes undervisningen av kända experter.

Skall jag uttala några önskemål för skolans fortsatta bedrivande kommer de i första hand att gälla lokalförhållandena. Den bostadslägenhet, som skolan förfogar över, kan knappast kallas fullgod. Utan vidare inses nödvändigheten av välutrustade laboratorier och försöksrum samt större, ljusare och luftigare lektionssalar för lärarens och eleverns gemensamma trivsel. Statens Brandskola är en så viktig läroanstalt, att den kan fordra att få fylla sin uppgift i bättre och mer ändamålsenlig miljö.

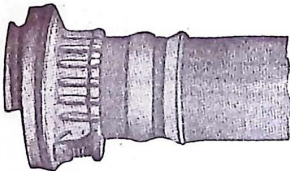
Olle Ericson,

Brandman, Katrineholm.

Olle Ericson

Använd **Brissmans patentsökta monteringshylsa av aluminium**

vid montering av Edra brandslangar.

Den starkaste och bästa hittills använda monteringsmetod, provad upp till 70 kg. tryck pr kvcm., skyddar slangen för sönderslagning mot kopplingshalsen, går lätt och fort att utföra utan förkunskap, ingen nitning. Begär broschyr och prislista. Provapparat sändes kostnadsfritt. Vi äro auktoriserade försäljare för Jonsereds slangar och all slang som levereras av oss monteras med den nya hylsan.

BRISSMANS BRANDREDSKAP — HALMSTAD

Inneh. f. Brandmästare F. Brissman — Norra Vägen 31 — Tel. 3333

Jag måste för min personliga del säga, att jag under den här pågående kursen fått en hel del nya synpunkter på saker och ting, vad beträffar den teoretiska sidan inom vår yrkesgren. Det är väl så inom de flesta kårerna, eller åtminstone inom de mindre kårerna, att teorin inte ägnas någon nämnvärd tid. Det praktiska är väl huvudsaken förstås, men för att kunna utnyttja vår eldsläckningsmateriel och övriga resurser på det effektivaste sättet, fordras det även en god portion teori och framför allt att kunna omsätta teori i praktik.

Men jag har dock fått det intrycket att det har blivit för mycket av det goda. Att utbildningen varit för forcerad. Detta är ej endast elevernas mening, även lärarna tycks hysa samma åsikt. Tiden är för kort för ett djupare studium i de olika ämnena. Därför måste så mycket som möjligt hinnas med på de timmar, som stå till förfogande för resp. lärare och ämne. Följden av detta blir, att alla kan inte hinna med och s. a. s. smälta lärdomerna, så som man borde. Särskilt för de äldre, vilka ej suttit på skolbänken på 25—35 år, kan detta vara rätt bekymmersamt och lätt leda till att man tar det hela aldeles för allvarligt med överansträngning som följd. Lärarna har dock över lag varit synnerligen förstående för dessa svårigheter, och vi har fått en grund att bygga vidare på var och en efter bästa förmåga.

Vad Statens Brandskola är illa lottad med så är det lokalerna. Med större och lämpligare lokaler skulle säkerligen mycket vinnas. Önskemålen i den frågan kunna väl bäst preciseras av skolans ledning. Men för elevernas vidkommande vore ett dagrum och även ett lunchrum önskvärt. Ett dagrum, där vi kunde samlas och dryfta våra angelägenheter, skulle ha stor betydelse. Det är ju betydligt lättare att komma underfund och förstå saker och ting, om man i lugn och ro med ett par kamrater får resonera sig fram till en lösning av problemen. Vi skulle kunna samlas där ej enbart om skolans angelägenheter, utan även för att komma kamraterna lite närmare, ja lära känna varandra på ett helt annat sätt än nu är fallet. Det skulle utan tvivel uppskattas och öka trivseln och kamratskapet. Vad trivseln på en arbetsplats betyder för prestationsförmågan, behöver väl ej ordas om. Men vi får väl hoppas på stats-

Arvid Fallström

Statens Brandskola har på grund av trångboddhet en del svårigheter att brottas med. Lärosalarna är i minsta laget, och demonstrationssalarna får tjänstgöra mera som expedition och rit-salar än vad de äro ämnade till. För oss elever är det dåligt ordnat under rasterna. I stället för ett rök-

Evert Ewö

rökrum, där man kan få njuta av en cigarett får vi hålla till på en balkong i regn och rusk. Det gillar jag inte. Lokalfrågan är därför det första som bör lösas, när tiderna bli sådana, att lokaler går att få. Skolans ledning har kommit i goda händer. Rektor Mohlin, den taktiske eldsläckaren nummer ett och hans närmaste man brandmästare Sommar, rökskyddsspecialisten framför andra, är två män på rätt plats. Övriga lärare har alla varit av god klass och jag har trivts med dem, hoppas bara de kan säga detsamma. Det är många ämnen, som skall läsas, därför blir det hopkört ibland. Det har förekommit flera svåra skrivningar i samma vecka, detta kanske kunde fördelas lite jämnare. Lästiden omfattar sex timmar per dag och det är lagom. Den skulle bara börjat en timma tidigare, för kvällarna har aldrig räckt till utan läsningen har sträckt sig fram på småtimmarna ibland. I undervisningen har ingått besök på Stockholms teater-scener, industrier och anläggningar. Dessa studiebesök har varit mycket givande och uppskattats av alla. Det som imponerade mest på en brandman var Stockholms Spårvägars stora garageanläggning ute vid Hornsberg. Där fanns brandbil, sprinkleranläggningar, kolsyreanläggningar och tryckluftskum, för övrigt ett mönstergillt ordnat brandförsvär. Gymnastiken, som har de flesta timmarna på kursplanen, har varit en god avkoppling från bänksittandet, som vi brandmän inte är vana vid. Den har varit förlagd till Kungl. Gymnastiska Centralinstitutets nya anläggning bakom Stadion. I dess stora ljusa salar under god ledning har vi alla trivts och fått god motion. Om jag till slut skall ge skolan ett slutbetyg blir det "berömlig".

Evert Ewö
Brandman, Kalmar.

makternas benägna hågkomst av Statens Brandskola, när tiderna blir gynnsamma.

Arvid Fallström
Sollentuna Brandkår, Tureberg.

Synpunkter vid planering av brandtelegrafanläggningar

Av civilingenjör Gösta Bergh.

En komplett brandtelegrafanläggning omfattar brandskåp, ledningsnät, stationsutrustningar samt de tillkommande anordningar, såsom alarmklockor m. m., som erfordras för alarmering av brandkårens personal.

Vid planering av en ny anläggning och vid utökning av befintliga anläggningar, är det nödvändigt, att denna planering utföres med hänsyn tagen till anläggningens omfattning och förefintliga behov av nya brandskåp så att senare kompletteringar bliva lätta att genomföra med ett minimum av ledningsåtgång och utan att ledningsnätet blir onödigt långt och tillkrånglat. Det är därför önskvärt, att den eller de personer, som planera för nya anläggningar eller för utökningar, ha möjligheter att kunna se problemen i större sammanhang, så att de arbeten, som komma att utföras, ej bli genomförda enbart med tanke på de ögonblickliga och för dagen befintliga behoven.

Vid moderna anläggningar spelar ledningsmotståndet en större roll än vad som tidigare var fallet, och ett från början felaktigt planerat ledningsnät kan medföra besvärliga konsekvenser vid utvidgning med nytillkommande brandskåp, därför att tillkommande ledningars motstånd kunna oförmånligt inverka och förhindra nybyggnad av en slinga i önskad omfattning.

I det följande kommer en del allmänna synpunkter att anges beträffande planering av en modern brandtelegrafanläggning kombinerad med polisalarmanläggning. Härvid räknas med att det i Sverige vanliga brandtelegrafsystemet — dubbelt morsesystem med vilströmskontroll — kommer till användning, och att brandskåpen inkopplas i ledningsslingor,

som anslutas till en eller flera linjetavlor på brandstationen.

I den mån detta av ekonomiska och praktiska skäl låter sig göra, bör man i största möjliga utsträckning sträva efter att få ledningsnätet utfört som ett jordkabelnät. Kostnaderna för ett sådant nät bli visserligen avsevärt högre än för ett luftledningsnät, men driftsäkerheten blir betydligt större, telefonkvaliteten bättre och underhållet på ledningsnätet med tillhörande brandskåp nedbringas väsentligt. Vid ett fullständigt genomfört jordkabelnät, komma de olägenheter, som brandkåren på somrarna alltid ha att dragas med vad beträffar åsknedslag i ledningsnät och därigenom förstörda brandskåp, att praktiskt taget helt bortgå. I den mån ett jordkabelnät blir genomfört kräves mindre personalstyrka än tidigare för underhåll av anläggningen. Med kännedom om svårigheterna för brandkåren att i allmänhet kunna avdela erforderlig personal för brandtelegrafens underhåll, torde detta vara av stort värde.

Då de flesta svenska anläggningar för närvarande äro utförda med luftledningsnät, kan man givetvis ej tänka på att på en gång övergå till ett jordkabelnät, då detta skulle ställa sig alltför dyrbart. Däremot bör man ej tveka att vid mindre utvidgningar av nätet, där så finnes lämpligt, nedlägga jordkablar, och efter hand som andra grävningsarbeten ske i gatorna för nedläggning av vattenledning, telefonkablar och liknande, samtidigt låta lägga ned kablar för brandtelegrafen, så att man på detta sätt under en följd av år så småningom kan komma fram till en reducering av luftledningsnätets omfattning. Vid nedlägg-

Annons nr ④
om hur Jonsereds
högtrycks slang
skapas.

Rundvävning av slang är precisionsarbete

Förr i tiden vävdes all brandslang platt, d. v. s. slangvecken uppstodo redan i vävstolen. Vid dessa s. k. maskinveck var slangvävnaden alltid svagare.

I och med att vävningstekniken hunnit så långt, att det var möjligt att väva slang runda, försvunno maskinveckan — vävnaden blev absolut likformig och fri från svaga punkter.

Slangvävning har alltid fordrat stor precision och noggrannhet och detta gäller inte minst rundvävningen. Vid Jonsered, där vi ha över 90 års erfarenhet av slangtillverkning att bygga på, underkastas slangvävningen en minutiös kontroll för att slangens skall få en så jämn täthet som det över huvud är möjligt. Vävningsen sker i vävstolar, som specialbyggts i våra egna verkstäder.

Och inte nog med, att vi noggrant kontrollera själva vävningen — varje färdigvävd slang vattenprovas för att utröna såväl täthet som motståndsförmåga mot höga tryck. Ni vet väl, att vi garanterar vår slang till 35 kg. cm²!

Komplettera Er brandkårsutrustning med Jonsereds högtrycks-slang av linne. Den är märkt med 2 blå ränder — garanti-märket för högsta kvalitet.

Hemligheten med Jonsereds-slangens överlägsenhet ligger i följande 5 faktorer:

- ① Vi utvälja den rätta råvaran.
- ② Vi spinna råvaran till garn i eget spinneri.
- ③ Vi koka och specialbehandla garnet enligt en metod, som vi äro ensamma om.
- ④ Vi rundväva slang en enligt moderna tillverkningsprinciper.
- ⑤ Vi underkasta slang en fortlöpande, minutiös kontroll betr. täthet och hållfasthet mot sprängning.

Jonsereds

där tradition förenas med modern teknik

JONSEREDS FABRIKERS AKTIEBOLAG • JONSERED
GRUNDAT 1833

AUKTORISERADE ÅTERFÖRSÄLJARE:

BRISSMANS BRANDREDSKAP, Halmstad

H. A. B. HENRIKSSONS BRANDREDSKAP, Stockholm - Göteborg - Malmö - Sundsvall
ODENIUS A.-B., Göteborg • A.-B. PUMPINDUSTRI, Göteborg - Stockholm - Malmö

ning av jordkablar utgöres den största kostnaden av grävning och fyllning av kabelgravar samt iordningställandet av gatubeläggningen. Om brandkåren är förutseende och alltid har kabel på förråd, bör sådana arbeten med kort varsel kunna utföras i samband med andra gatuarbeten, och kostnaden för brandkårens del kan i de flesta fall reduceras till enbart kostnad för jordkablar och nedläggning av desamma.

Som jordkabel bör användas kabel av typ FCJJ eller liknande, $2 \times 2,5$ kvmm, och där man har anledning förmoda, att flera ledningar behöva komma till utförande i framtiden, givetvis kablar av motsvarande typ med ett lämpligt antal ledare såsom 4 eller 6, allt efter föreliggande behov.

För anslutning till brandskåpen finnas särskilda anslutningsboxar, vilka äro lämpliga för anslutning av jordkablar och som passa för anslutning direkt till brandskåpen.

En mycket viktig detalj att tänka på vid nedläggningen av jordkablar är att tillse, att kabeländarna, om de ej omedelbart inläggas i en kabelbox tätas, så att ej fukt kan intränga i kablarna och förstöra kablarnas isolation.

Kabeln nedlägges på ett djup av minst 0,8 m. och täckes med tegelsten som skydd. Avgreningar och skarvar göras ovanför markytan i boxar av samma typ som vid införing av jordkabeln i brandskåp. Boxen placeras omedelbart ovanför markytan på närliggande husvägg eller stolpe.

Jordkablar för brandtelegrafanläggning få ej förläggas i samma ledningsgrav som högspänningskablar, och endast kortare sträckor tillsammans med lågspänningskablar, om ej störningar skola uppstå vid telefonering.

Vid införing av jordkabel till brandskåp påmonteras brandskåpet en särskild box Skandia SD 125 med kabelmuff Skandia KU 3. I boxen monteras överkopplingsklämmor samt en säkring för den inkommande belysningsledningen.

Vid luftledningsnät för en brandtelegrafanläggning användes isolerad brandtelegraftråd, typ ECM 1,5 mm \emptyset , med

ett motstånd av c:a 16 ohm per km. I en del större anläggningar kan det visa sig nödvändigt att vid en del av de längre ledningsslingorna i stället använda isolerad brandtelegraftråd med 2,5 mm \emptyset , där motståndet är c:a 5,8 ohm per km för att icke det för en ledningsslinga högsta tillåtna ledningsmotståndet, c:a 300 ohm, skall överskridas. I det angivna motståndet ligger även inräknat motståndet för 15 polisbrandskåp och då varje polisbrandskåp har ett inre motstånd av c:a 5 ohm, får således ledningsslingans verkliga ledningsmotstånd ej överstiga 225 ohm, om anläggningen skall fungera tillfredsställande. Därtill kommer att det totala motståndet i 3 till en tavla anslutna ledningsslingor ej får överstiga 650 ohm. De angivna högsta tillåtna motståndsvärdena förutsätta en impulsspänning av 72 volt, vilket numera är det vanliga vid kombinerade brandtelegraf- och polisalarmanläggningar. De nu lämnade motståndsuppgifterna äro viktiga att följa både vid planering av en ny anläggning och vid utvidgning av redan befintliga anläggningar.

För uppläggning av brandtelegraftråd användas röda isolatorer NRD 1021 med isolatorkrokar NSB 3453. För isolatorernas fastsättning användes prima tjärdrev eller de härför speciellt avsedda isolatorhylsorna NSB 1103 av impregnerat papper.

Isolatorpinnar och isolatorkrokar skola vara väl upphuggna för drevets eller hylsornas fasthållande under påskruvning av isolatorerna.

Skorstensjärn skola vara försedda med stödplåtar och ledningsfästen och i övrigt vara av så kraftig konstruktion, att de fullt säkert kunna uppbära den relativt tunga brandtelegraftråden även under ogynnsamma väderleksförhållanden, såsom vid isbark, tung snö, storm m. fl. onormala påfrestningar.

Vid brandtelegrafnät av större omfattning böra de från brandstationen utgående linjerna förenas i gemensamma blykablar av typ ECB, vilka dras fram till lämplig utgreningspunkt. Utgreningen utföres från en kopplingsbox NCD 4012. Dessa kablar kunna antingen förläggas som jordkablar eller som luftkablar. I det förra fallet skyddas de medelst cementrör eller impregnerad träläkt och kabelrännor; i det senare fallet sker uppläggningen efter samma normer, som gälla för telefonkablar.

För placering och utbyggnad av brandtelegrafnät finnes speciella instruktioner utarbetade, vilka på begäran kunna tillhandahållas efter hänvärdelse till anläggningens leverantör.

Beträffande brandskåpsplacering är detta en viktig detalj som tyvärr många gånger ej alltid tillräckligt noggrant beaktas. Avsikten med en brandtelegrafanläggning och polisalarmanläggning är att medge möjlighet för den person, som upptäcker en eldsvåda, ett olycksfall eller någon som befinner sig i nödläge, att snabbast möjligt kunna alarmera antingen brandkår eller polis. Det är därför av synnerligen stor vikt, att brandskåpen placeras på ett sådant sätt, att dessa dels lätt gå att finna och dels ej äro belägna på för stort avstånd från varandra. Som gammal praxis gäller att

i tätbebyggda områden avståndet från bebodd byggnad till närmaste brandskåp ingenstades får överstiga 200 meter och i villaområden 250 meter. Mot denna regel kan naturligtvis beroende på lokala förhållanden avsteg göras, där så anledning anses föreligga.

Vid särskilt eldfarliga upplig och industriell bebyggelse böra brandskåpen placeras tätare. Även i den centrala delen av staden är det många gånger nödvändigt att med hänsyn till att polisen behöver använda anläggningen, en del av polisbrandskåpen placeras tätare än normalt. Är stadsområdet mycket kuperat kan man också bliva nödsakad att placera skåpen tätare för att göra dem lättare synliga från olika platser.

Vid placering av brandskåp gäller det i första hand att få dem placerade vid de mest trafikerade gatorna, då man kan räkna med att vid eldsvåda den person som skall skaffa hjälp, alltid beger sig till de platser, där han räknar med att finna hjälpare och härvidlag erbjuder de mera trafikerade gatorna större möjligheter än smågatorna och sidogatorna.

Skåpen placeras på husvägg vid gatukorsningar eller i själva hörnet så att de bli väl synliga från de varandra korsande gatorna. Då husen ej stå helt fritt utan omges av staket, häckar eller dylikt, som skymma, böra brandskåpen placeras på särskilt för ändamålet resta stolpar vid trottoarkanten mot gatan, då skåpen härigenom bli mer markerade och lättare kunna upptäckas.

För markering av brandskåpens läge användas brandskåpsbelysningar med ankarlins, vilka i vanliga fall inkopplas till belysningsnätet och så att lamporna brinna dygnet om. Dessa lampor monteras lämpligast ovanför skåpen, varigenom skåpet tydligt utmarkeras. Om anläggningen senare kompletteras till polisopsanläggning, observeras signallamporna även lätt av patrullerande polismän.

För placering vid mera trafikerade platser varifrån olika huvudgator utgå, är det lämpligt med ett pelarbrandskåp, som samtidigt får tjäna som trafikdelare.

Minska utryckningstiden

- vinterstarta med PRIMUS startspruta*

När temperaturen kryper under noll och det är besvärligt att få igång brandbilar och motorsprutor ger PRIMUS startspruta ovärderlig hjälp. Även bilar och motorsprutor i kallgarage bli snabbare startklara.

PRIMUS startspruta är lätt att montera, enkel att använda. Finnes för omedelbar leverans. Begär närmare upplysningar eller rekvirera den från

*
PRIMUS startspruta
(mässing) Kr. 12:—
Behållare (mässing)
rymmer 1 lit. Kr. 6:—

Ett 100-tal PRIMUS
startsprutor ha levererats
till Stockholms
Brandkår

A/B B. A. HJORT & Co

Stockholm 1

Tel. namnanrop "Hjorth & Co"

Då brandtelegrafanläggningar numera som regel i större och medelstora samhällen utföras kombinerade med polisalarmanläggningar bör vid fastställande av brandskåpens placering samråd lämpligen ske mellan brandkår och polis. Sedan de ungefärliga platserna angivits på en plankarta över staden, måste den exakta placeringen i gatuhörnet bestämmas vid besök på platsen.

Vad centralapparaturens utförande och montering beträffar så bestämes detta som regel i samråd med leverantören av anläggningen. Man bör dock ej underlåta att redan i samband med uppgörandet av planritningarna för en ny brandstation i tid konsultera den blivande leverantören av en anläggning så att telegrafummets utformning kan ske med hänsyn till att apparatutrustningarna kunna få en lämplig placering och en lämplig kabelföring kan erhållas. Batterium för anläggningen och särskilt utrymme för anläggningens relästativ bör

reserveras i källaren i nära anslutning till telegrafvakten.

I samband med anskaffandet av en anläggning bör det påpekas nödvändigheten att både reservmateriel för anläggningen och reparationsverktyg samt erforderliga mätinstrument finnas tillgängliga på brandstationen för den personal som har att sköta och underhålla anläggningen. Då en brandtelegrafanläggning representerar stora värden är det ett allmänt önskemål, att densamma underhålls på ett förstklassigt sätt liksom all övrig brandkårens tillhörig materiel.

Bästa garantien för en god skötsel och ett gott underhåll av anläggningen är en lämplig arbetsfördelning inom kåren med sakkunnig, ansvarskännande och fackutbildad personal, som själva utföra arbetena. Är det väl sört härför och tillgång finnes på reservdelar och verktyg kan man vara förvissad om, att anläggningen kommer att arbeta tillfredsställande under en lång följd utav år.

Den tekniska tjänsten - materielvården

I nr 9 av denna tidskrift har ingenjör G. Bergh under ovanstående rubrik lämnat en del synpunkter beträffande vård och underhåll av brandkårens alarmringsanordningar.

Att artikelförfattarens uttalanden i denna fråga äro riktiga, därom äro nog alla de ense, som vid brandkåren har till uppgift att ombesörja underhålls- och reparationsarbeten å brandalarmanläggningarna. Det är både önskvärt och behöfligt att de nämnda synpunkterna vinnas beaktande och kan genomföras, ty det är absolut nödvändigt att alarmringsanordningarna ständigt äro i fullgott skick likaväl som att bilar, sprutor och annan materiel fungerar utan anmärkning. Det gäller ju inte bara brandtelegrafan, för till brandkåren inkommande larm, utan lika mycket de larmanordningar, varigenom brandstyrkan skall inkallas till tjänstgöring, alltså från brandkårens larmcentral utgående larm, såsom till yrkeskårens personal vid vistelse i hemmen utom stationen (matavlösningar m. m.), borgarkår, reservstyrka etc.

Oftast är det så, åtminstone i mindre och medelstora svenska städer, att den på brandstationen inneliggande utryckningsstyrkan i händelse av larm i regel måste förstärkas med personal från förenämnda personalgrupper. Att mer eller mindre åsidosätta den nödvändiga, STÄNDIGT fortlöpande kontrollen och översynen av allt ledningsmateriel hämnar sig är säkert. Förutom dryga kostnader medför detta att man kanske under långa tidsperioder står utan möjligheter att genom brandalarmanläggningen mottaga larmsignaler och att kalla större delen av brandstyrkan till utryckning. Linjenät och apparater, som icke får nödig tillsyn, försvagas eller förfaller ganska snart och vid inträffade atmosfäriska störningar tål anläggningen icke uppkomna påfrestningar utan blir lätt satt ur funktion. Bortsett från åskslag, förekommer

ju även andra störningar såsom storm, isbark, starka snöfall m. m. och då dessa vanligen inträffar under den mörka årstiden försvåras och fördröjes givetvis såväl felsökningar som reparationer. Fullständig driftsäkerhet kan säkerligen icke uppnås, även med den mest minutiösa skötsel, men genom erforderlig tillsyn kan tiderna för driftsavbrott och antal störningar hållas vid ett minimum, samtidigt som anläggningens livslängd ökar i avsevärd grad.

I våra större städer, där erforderlig personal står till förfogande, torde det vara väl ordnat med brandalarmens skötsel och underhåll. I mindre städer, där yrkesbrandkåren utgöres av en liten personalstyrka och där brandkåren själv svarar för allt arbete med brandalarmanläggningen, är det självfallet svårare att rationellt ordna arbetena härvidlag, emedan personalen därvid måste vistas utom stationsområdet, oftast långt ifrån detsamma. I dessa mindre städer kräver ledningsarbetena också särskilt mycken tid, beroende på det omfattande ledningsnät som — oavsett detta är kombinerat med brandtelegrafan eller ej — måste finnas för larm till borgar- eller reservkår, vars personal dessutom ofta växlar samt byter bostäder och arbetsplatser.

När det gäller underhållsarbeten för en brandkårs alarmanläggning har personalfrågan avgörande betydelse. Yrkeskunnigt folk, med praktisk och teoretisk underbyggnad inom det elektriska facket, vill nu icke gärna söka anställning vid brandkåren, då de löner som där erbjudas, ligger avsevärt under vad som erhålles på andra arbetsplatser. Härtill kommer den bundenhet och ringa fritid, som brandtjänsten medför.

Brandkårens linjepersonal utgöres vanligen av brandmän, som — genom praktisk erfarenhet vid arbeten med brandalarmanläggningen och teoretiska kurser — kunna bliva myckcket goda "inje-

män" om de samtidigt äro intresserade för sin uppgift. För att denna personal skall få nödig rutin, erfarenhet och god kännedom om kårens hela alarmsystem fordras att tjänstgöring och arbetstid ordnas på sådant sätt att detta kan ske. Det är allmänt känt och omvitnat, att några få man, som verkliga kan sin sak, fullgör en uppgift på ett helt annat sätt och under betydligt kortare tid än ett större antal, vilka endast ha ringa eller ingen erfarenhet. Vid varje brandkår bör därför särskilt uttagen personal få syssla med linjearbeten och dyl. vilket är lika nödvändigt som att bilmonterörer och mekaniker sköter motorer och pumpar.

Det är klart att den egentliga brandtjänsten, med övningar och annan nödvändig utbildning, icke får eftersättas för tekniska arbetens utförande. Ett samordnande härvidlag är nödvändigt och bör ordnas. Med bestämda dagar och tider för övningar kan olika arbetens utförande planeras och fullföljas, vilket är av särskilt värde då det gäller arbeten utom brandstationen. Arbetstiden bör också förläggas så att något verkligen hinnes med och blir utträttat. Det är härvid lämpligt om personalen får göra längre arbetstid vissa dagar och sedan erhåller kompensation å andra dagar och tider, då utomarbeten icke lämpligen kan ske. Fortlöpande inspektioner och justeringsarbeten, målning etc. bör utföras under sommarmånaderna, då dagarna äro längre och i regel ett mera lämpligt väder är rådande. För de som sysselsättas med ledningsarbeten bör fridagarna förläggas så att icke all linjepersonal samtidigt är ledig. Det är även bäst om denna personal kan frigöras från telegraf och ambulanstjänst. Om arbeten, arbetstider och därmed sammanhörande detaljer såsom lämpliga verktyg m. m. kan ordnas så, att personalen finner trivsel i sin uppgift, är mycket vunnet. Den person, befäl eller annan, vilken har att inför brandchefen svara för brandalarmens skötsel m. m. måste ha viss frihet att vidtaga åtgärder i samband med arbetenas utförande och framför allt möjlighe-

ter att för planläggning, inspektioner o. dyl. få något röra sig utom stationsområdet.

Vid fastställande av den uttryckningsstyrka, som — enligt brandstadga och kommande brandordningar — skall finnas till första utryckning på brandstationen, måste kårens hela personalstyrka beräknas så stor, att personal även kan avdelas för utomarbeten.

Det är sannerligen icke lätt för en branchef att få igenom sina önskemål och krav beträffande ny materiel och kanske ännu svårare då det gäller heltidsanställd personal i erforderlig grad. Då emellertid brandkårens effektivitet är i hög grad beroende av att dess alarmsystem fungerar får man hoppas att ifrågasvarande spörsmål beaktas och vinner vederbörande myndighets förståelse för de berättigade krav, även i detta hänseende, som av brandcheferna framställles.

En viktig detalj som hör samman med skötseln av en brandalarmanläggning är att nödig tillgång på reservdelar av olika slag finnes. Ett mindre förråd av sådana detaljer som ofta måste bytas, bör finnas i brandkårens linjeförråd. Övriga delar skall leverantören av en anläggning kunna leverera omedelbart vid behov, även om anläggningen icke är av senaste datum. En god service härvidlag är lika viktigt som rationell skötsel av brandalarmen.

M. Kjellén.

**Mössmärken
Gradbeteckningar
Armbindlar
Tjänsteålderstecken**

Aug. Holts Gulddragerifabriks A.-B.
Mäster Samuelsgatan 67 STOCKHOLM
Tel. 20 78 58 och 10 05 33

Hur Järfälla ordnat sitt brandskydd

*Av brandstyrelsens ordförande, skogsmästare Knut Strand,
vid invigningen av brandstationen i Jakobsberg.*

Vi ha ansett det lämpligt, att vid ett tillfälle som detta lämna en redogörelse för brandskyddet, såsom vi hittills lyckats ordna det inom vår kommun. För kommunalfullmäktige, som beviljat nödiga anslag, bör det vara angeläget, att få se, hur pengarna blivit använda. Och för alla bör det vara intressant att få veta något om det brandskydd, som var och en av oss en vacker dag kanske kan behöva anlita. För den, som inte känner till det, bör nämnas, att Järfälla är en av förortskommunerna norr om Stockholm med en areal av c:a 5.600 har och en ganska snabbt stigande befolknings-siffra på något över 4.000. Inom kommunen ligga de tätbebyggda samhällena Kallhäll, Jakobsberg, Barkarby och Skälby.

Någon lång historia behöver det inte bli. ty något samhällsbrandskydd fanns här helt enkelt inte före 1940. Skogsbrandskyddet hade däremot organiserats redan tidigare. Här liksom på så många andra ställen var det hotet av världskriget, som tvingade fram ett brandskydd. Som följd av tidigare befattning med skogsbrandskyddet blev undertecknad av luftskyddschefen förordnad att vara befälhavare för en i hast hopkommen brandavdelning. Det blev fem stycken utryckningspatruller, fördelade på de tätast byggda områdena och utrustade med sprutor, röjningsyxor, hinkar m. m., allt pakat på ränslar att bära på ryggen.

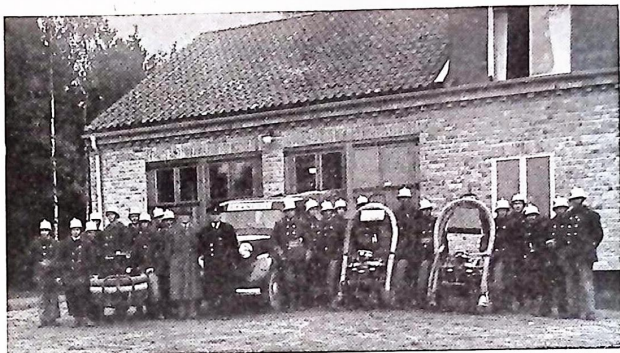
1941 skaffades genom luftskyddsinspektionen två st. mindre, bogserbara motorsprutor, Api 70, jämte slang med tillbehör och 1942 köptes en brandbil, visserligen ingen rödmålad och specialkonstruerad sådan men likväl en bra bil, som efter en del enklare monteringar, som vi själva kunde göra, på ett utmärkt sätt har fyllt sitt ändamål. Redan i början av

kriget hade kommunen tillsatt en luftskyddsnämnd, som enligt författningen hade den vanskliga uppgiften "att följa luftskyddets planläggning och därvid företräda kommunens intressen".

Sedan det blivit allt tydligare, att av allt som bildades och organiserades med hänsyn till krigsfaran, brandskyddet var det utan tvean viktigaste, fick luftskyddsnämnden i uppdrag att tillika fungera såsom brandstyrelse. Brandskyddet blev i fortsättningen huvuduppgiften och vår strävan har varit, att skapa något av värde även för fredliga förhållanden. Här bör nämnas, att de kommunala myndigheterna redan tidigare haft klart för sig behovet av ett brandskydd. Den kommitté, som haft i uppdrag att utreda brandskyddsfrågan, hade emellertid gått bet på uppgiften till följd av en dräkamp mellan samhällena om var brandstationen skulle placeras.

Nu kom erfarenheter från Finland till vår hjälp. Där hade det visat sig farligt med allt för stor anhopning av materiel; en bombfullträff kunde lätt "förinta", som det så ofta hette, en hel brandstation, och så var man av med sitt brandskydd.

Vi kunde därför på goda grunder tänka oss Järfälla brandkår uppdelad på flera avdelningar. Så har också brandkåren sedermera och efter samråd med fackmän, främst brandkonsulents i länet, kapten Gillner och rektorn för Statens brandskola, brandkapten Mohlin, organiserats. Och från år 1943 ha vi Jakobsberg som huvudavdelning samt Barkarby och Skälby som mindre avdelningar med resp. 14, 8 och 8 eller sammanlagt 30 brandmän, förmännen inberäknade. Jakobsberg var tilligen självskrivet som huvudstation både med hänsyn till läget

Järfälla brandkår utanför Jakobsbergsstationen.

mitt i kommunen och rekryteringsmöjligheterna från där belägna industrier. Kallhäll har i enlighet med gällande bestämmelser under krigsåren organiserat ett industribrandskydd utan kommunens medverkan. Samarbete med kommunens övriga brandskydd har dock ägt rum, bl. a. genom att Kallhäll är representerat i brandstyrelsen.

En brandkår utan vatten kan under vissa förhållanden vara ganska hjälplös. Vi ha därför ansett det nödvändigt att jämsides med brandkårens organisation lösa vattenfrågan. Det har varit ett drygt arbete med rekognosceringar, provborrningar, underhandlingar och avtal med tomtägare, de flesta lyckligtvis välvilliga och förstående, även om motsatsen har förekommit. Efter nödiga förberedelser iordningställdes under åren 1943 till 1944 13 brandbrunnar av betong, 5 öppna branddammar och 3 vattenposter. Vid avvägningen mellan å ena sidan brandbrunnarnas storlek och å andra sidan antalet, ha vi med hänsyn till de stora områden vi haft att skydda valt ett större antal men något mindre brunnar. Diam. är 3 meter och djupet vanligen 6—7. Rymden blir således 40 à 50 tusen liter, vilket vi ansett tillräckligt för att rädda vad som vid en eldsvåda överhuvudtaget skall kunna räddas.

Dessutom finnes 7 privata dammar eller bassänger, så att sammanlagda antalet blir 28. Dessa vattentäkter jämte bryggor vid sjöar, större gårdsbrunnar,

framkomliga vägar m. m. av intresse för brandskyddet har inlagts på en särskild karta, som finnes hos varje brandavdelning. Varje bebyggd plats inom kommunen kan nås med en rimlig slanglängd.

Brandkårens uppdelning på tre avdelningar förutsätter givetvis en motorspruta för varje avdelning. En tredje spruta, större och kraftigare än de två föregående, kunde skaffas i slutet av 1943 tack vare tillmötesgående från Stockholms läns Brandstodsbolag, som ställde det nödiga beloppet, 4,000 kronor till brandstyrelsens förfogande.

Sedan brandkåren blivit i huvudsak organiserad har utrustningen efterhand kompletterats med lyktor, strålkastare, rökmasker, kolsyresläckare, vulkaniseringsapparat för slanglagning, handpumpverk med smalslang, livräddningsattiralj m. m.

En annan viktig detalj, som ordnats, är nödiga försäkringar. Utom vanlig brandförsäkring har försäkring tagits för all personal jämte ansvarighets- samt maskin- och motorfordonsförsäkring. Försäkringen omfattar även personal, sprutor och fordon, som enligt överenskomst vid behov kan rekvireras från Svea Flygflottilj. Det blir ganska dryga årliga premier, men med hänsyn till brandkårens ofta riskabla uppgift ha vi ansett det nödvändigt att vara garderade mot alla eventualiteter.

Ett all round andningskydd

friskluftmask

Vid vissa bränder med svår rökutveckling måste tyngre gasskydd användas. En syrgasmask kan emellertid ställa sig onödigt dyrbar. Då är Auer friskluftmask det rätta

andningskyddet. Den gör bäraren oberoende av den omgivande luften — andningsduglig luft tillföres genom en slang, vars yttre ände befinner sig i friska luften — är lätt att bära och hindrar ej arbetet.

Auer friskluftmask kan med fördel ersätta koloxid- och syrgasmasker vid ett flertal arbeten inom brand- och gasskyddet. Den blir dessutom i längden billigare genom att den praktiskt taget saknar detaljer, som förbrukas. Begär offert och närmare upplysningar!

BIRGER CARLSSON & Co. A - B

KAPTENSGATAN 6 - STOCKHOLM - TELEFON 67 91 30 (VXXEL)

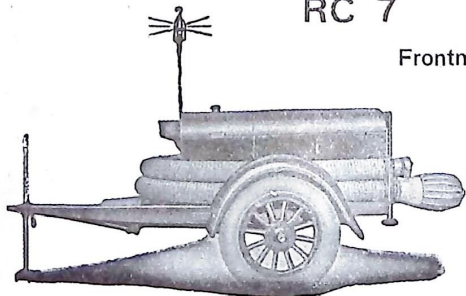
Oöverträffade i

Driftsäkerhet Hållbarhet och Solitt utförande

RC 6 godkänd för 1300 l/min

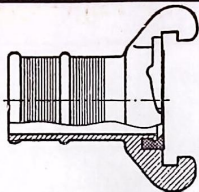
RC 7 " " 1700 "

Frontmonterade pumpar.

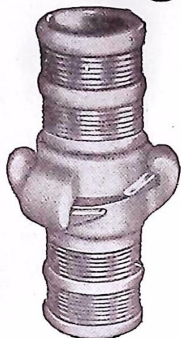

WILH. RUBERG LANGEBRO

Telefon Kristianstad 174 - 178

Smalslangsmatur och Smalslang

Smalslangsmateriel enligt fastställt

S. M. S.-standard, såsom t. ex.:

Kopplingar med 1", 1 $\frac{1}{4}$ " och 1 $\frac{1}{2}$ " slangrör
Kopplingsdelar med 1" utv. eller inv. gänga
Grenrör och Trappmunstycken enligt standard
ÖVERGÅNGSKOPPLINGAR från 2 $\frac{1}{2}$ " slang
till smalslang

Specificera Edert behov och infordra kostnadsförslag
Auktoriserade försäljare av Jonsereds **BRANDSLANG**

Kompleta brandkärsutrustningar

Brandredskapsfirman

ODENIUS
AKTIEBOLAG

Östra Hamngat. 16
GÖTEBORG

Telefoner:

13 69 35 - 13 69 47

BRAND - stegen

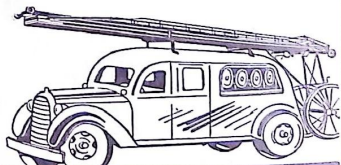
av stål i WI-BE konstruktion är på samma gång lätt
och stabil och kan skötas och transporteras av två man.
Den når 18 meter högt — med extra toppdel 21 meter.

Allt i brandstegar:

Skarvstege konstruerad i samråd med Svenska Brandkårens Riksförbunds Arbetskommission, hopfällbar hakstege, fasta brandstegar, räddningsstegar etc. tillverkas av stålrör i WI-BE patenterade stabila utförande.

Begär katalog
och offert!

MORA

SVENSKT PATENT
WEBER

TEL. 480

I dagarna har brandordning för kommunen blivit fastställd av länsstyrelsen. Vad det gäller själva brandskyddet, torde kommunen i huvudsak redan nu ha skaffat den utrustning, som brandordningen föreskriver. En följd av att brandordningen träder i kraft blir bl. a. att brandkåren i fortsättningen kommer att betecknas som borgarbrandkår, att brandchef och v. brandchef måste tillsättas och att inom området skall finnas en av brandstyrelsen godkänd skorstensfejare. Vidare måste förrättas brandsyn, vilket kommer att vara av den allra största betydelse för det förebyggande brandskyddet.

En annan förändring, som följer av den nya brandordningen är, att skogs- och samhällsbrandskydden bli samordnade. Det har ofta varit svårt att dra gränsen mellan det ena och det andra. En villbrand sommartid kan lätt sprida sig till skogen, liksom skogsbrand på många ställen lätt kan tränga in på bebyggda områden. Vid varje brand blir nu brandkåren kallad, sedan blir det brandchefens sak att i mån av behov begära hjälp av det skogsbrandskydd, som likväl fortfarande kommer att finnas. Det blir små avdelningar om 3—5 man vid de större gårdarna. Varje avdelning blir liksom tidigare utrustad med för skogsbrand lämpad materiel såsom yxor, sägar, spadar, hinkar och sprutor, allt lätt bärbart på speciella ränslar.

Samövning mellan skogs- och samhällsbrandskyddet har redan prövats och bör i fortsättningen äga rum varje vår. Sådan samövning bör syfta dels till att lära vanliga brandmän skogsbrandsläck-

En vacker uppvisning.

ningens speciella teknik, dels att lära skogsbrandmännen något om hur man på ett tidigt stadium tar hand om en vanlig husbrand eller ett tillbud. Hantering av slang bör också tränas, så att brandkåren kan erhålla en många gånger välbehövlig hjälp.

Fastän så pass nytt har vårt brandskydd hittills kostat en hel del. Kostnaden för brandstationen belöper sig på c:a 60.000 kronor. Det egentliga brandskyddet över 50.000 och vattentäcker 45.000 kr. Men vi kan också visa en del resultat. Det har varit 12—15 utryckningar per år och om endast några av dessa gällt allvarliga tillbud med värdefulla risker inser man lätt, att de stora pengarna ändå kunna vara välanvända. Man behöver endast som exempel nämna skolan vid Barkarby, som utan ett snabbt ingripande lätt kunde ha blivit en ruin och en affär på 2—3 gånger alla brandskyddskostnader hittills.

Ehuru ganska välutrustad för övrigt har Järfälla brandkår hittills haft det mycket skralt ställt med utrymmen och lo-

BRISSMANS LÄTTMETALLS- HJÄLMAR

en succé inom hjälm tillverknigen
Över 10,000 hjälmar sålda sedan i
april 1938.

Egen tillverkning, lagligen skyddad. Godkänd av Riksförbundets Arbetsskyddskommision

Köp ej några hjälmar utan att först se på våra hjälmar, de skänkas kostnadsfritt till påseende.

Synnerligen lämpliga för Frivilliga- och Industribrandkåror då de varken rosta eller krympa.

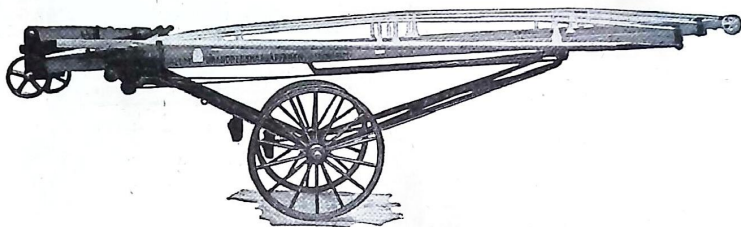
All övrig brandmateriel av bästa kvalitet till lägsta priser.

BRISSMANS BRANDREDSKAP. Inneh. f. Brandmästare F. BRISSMAN. **Halmstad.**

Auktoriserad försäljare för JONSEREDS slangar.

MEKANISKA STEGAR

SOM HA BRANDMÄNNENS FÖRTROENDE

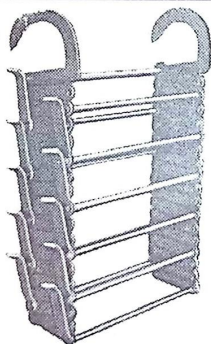
TILLVERKAS AV

ALLMÄNNA BRANDREDSKAPSAFFÄREN A.-B.

Scheelegatan 28, Stockholm

Tel. 53 22 58, 53 22 59, 51 65 51

Verkstäder: STOCKHOLM och WATTHOLMA BRUK

Skydda Ert eget och Er familjs liv med
Livräddningsstegen "TOLLARP"

Provad av ett flertal yrkesbrandkårer.

Tillverkas i 4 och 7 mtrs längder för 2 resp. 3 våningars höjd.

Försäljes av hrr järnhandlare och direkt från tillverkarer

Walfrid Anderssons Mek. Verkstad

Tel. 75

TOLLARP

BRANDCHEF

Platsen som brandchef i Grythyttans municipalsamhälle i Örebro län, är till ansökan ledig.

Platsen som skall tillträdas den 1 januari 1947 lämpar sig för pensionerad brandman. Tillgång till bisysslor finnes.

Ansökan med löneanspråk, betygsavskrifter, samt referenser, sändas till brandstyrelsens ordf. i Grythyttans municipalsamhälle, Grythyttan, tel. 66.

kaler. I Barkarby ha vi en bod av enklaste slag och i Jakobsberg och Skälby ha vi måst hyra vanliga garage. Det är därför särskilt glädjande att vi nu verkligen fått en rymlig och välbyggd brandstation med slangtorktorn och övrig utrustning. För brandkårens utveckling betyder detta ett jättesteg framåt.

Men jag hoppas att våra kommunalfullmäktige inte tycker att jag är allt för otacksam om jag måste säga, att vi fortfarande har en hel del på önskelistan.

I Barkarby måste vid första tillfälle byggas en brandbod. I Skälby ha vi räknat med att få lokal i det planerade medborgarhuset. Detta med goda lokaler har större betydelse än man kan tro just med hänsyn till att den materiel, exempelvis slang, som skall förvaras, är så pass ömtålig och även dyrbar. Det kan heller inte få dröja allt för länge innan bägge avdelningarna få var sin bil. Hittills ha de fått klara sig med gummihjulskärror, som kunnat dras för hand vid tillbud alldeles i närheten. Eljest ha de varit beroende antingen av lastbilar eller av jakobsbergsbilen, som vid behov har brukat hämta dem till hjälp.

En och annan brandbrunn blir det likaså nödvändigt att anordna i den mån bebyggelsen utbreder sig innan vatten- och avloppsfrågan hinner bli ordnad. Larmanordning per telefon till brandmännen är också ett önskemål, som blir aktuellt, då Jakobsberg blir automatiserat. Hittills har telefonstationen skött alarmeringen både snabbt och effektivt.

Ytterligare en motorspruta av samma typ som den senast anskaffade, är redan beställd att om möjligt levereras redan i år.

Som brandstyrelsens ordförande vill jag begagna tillfället att tacka samtliga, som medverkat till, att vi i dag ha det brandskydd, som vi verkligen ha.

Bilaga.

Med detta nummer följer som bilaga Utdrag ur länsförbundens berättelser för år 1945 samt Innehållsförteckning till Brandkårstidskrift 1946.

Bemärkelsedagar

Redaktör Allan Malmquist.

Den 26 december uppnår Brandkårstidskrifts redaktör och ansvarige utgivare 50 år, av vilken anledning jag tar mig friheten att — honom ovetande — införa hans bild och dessa rader i tidskriften.

Född i Malmö kom Malmquist som ung in på tidningsmannabanan och var under en lång följd av år knuten till dagspressen i Stockholm. Under denna tid kom han även i kontakt med brandväsendet och fattade klockarkärlek till yrket och dess män. När det så för två år sedan gällde att finna en ny redaktör för Brandkårstidskrift föll valet på Malmquist. Sedan dess har hans rappa penna i förening med hans stora entusiasm för uppgiften satt starka spår i tidskriften och dess utformning.

Från många håll ha redan givits uttryck för uppskattningen av hans arbete i tidskriften, förbundet och brandförsvaret till fromma. På jubileumsdagen är jag övertygad om att många med mig förena sig i en hyllning för Allan Malmquist.

Sekreteraren.

Brandskydds dagar i Norrbotten

I Kalix har under tiden 17—19 oktober i Norrbottens läns brandkårsförbunds regi hållits en kurs för motorsprutskötare med icke mindre än 57 deltagare, en siffra som vittnar om det stora intresse, som här längst i norr finns för förkovran inom brandskyddets olika grenar.

Kursen var såväl teoretisk som praktisk, och som lärare och instruktörer fungerade förutom länets båda konsulenter även assistent Nilsson från Statens Brandinspektion och brandman Engelbertson från Luleå. Den teoretiska delen omfattade förutom pumpars teori även hydrodynamik, slangvård och allmän eldsläckningslära, medan praktiken omfattade körning av 6 olika sprutor, felsökning, kapacitetsprov m. m. Kursen avslutades med en uppvisning för de till brandkårsförbundets årsmöte församlade deltagarna. Vid uppvisningen uppdelades deltagarna i grupper, och blev varje grupp genom lottning tilldelad en spruta, vilken det på kortaste tid gällde angöra till öppet vatten, utlägga en slangledning och få fram vatten till strålröret. Bästa tiden blev så god som 1,07 min., och från den av många med visst misstroende betraktade skumsprutan lyckades man få fram skum efter 2,55 min., vilket visar, att kursdeltagarna hunnit bli "god vän" även med denna.

Brandkårsförbundets årsmöte hölls efter kursens avslutande på lördagen med landshövding D. Hansén som ordförande. Därvid tilldelades förra brandchefen i Kalix, smedmästare O. Henriksson, Städernas Allmänna Brandstodsbolags guldmedalj för sitt banbrytande och uppoffrande arbete för brandförsvarets stärkande i Kalix. En välförtjänt och populär belöning! Hedens brandkår tilldelades brandförsäkringsbolagens silverplakett för förtjänstfullt eldsläckningsarbete. Bl. a. erhöi i samband därmed också brandchefens fru diplom för sitt förtjänstfulla arbete med alarmering, värming av vatten m. m. vid eldsvådan.

Av konsulenternas rapporter framgick, att brandskyddet inom länet är på stark och stadig frammarsch med i regel stor förståelse och vilja från de kommunala myndigheternas sida att skapa ett så starkt och ändamålsenligt brandförsvaret som möjligt. En styrka är att man som brandchefer inom länet i regel fått fram mycket duktiga och ansvarskännande män, som kunnat gå i land med organiserandet av brandväsendet i de i allmänhet stora kommunerna. Mycket återstår naturligtvis att göra, men på grund av ovan nämnda förhållanden kan man med gott hopp se tiden an.

L.-M. E.

Brandveteran avskedshyllad

Brandförman J. A. Gillberg, som efter 35 års tjänst i Uddevalla brandkår nyligen avgick från sin tjänst hyllades därvid bl. a. av kamratföreningens v. ordf., hr Eskil Dahlström.

För brandstyrelsen talade red. Frank Eriksson, som minde om Gillbergs gärning på skilda områden inom brandförsvaret. Som ett synbart bevis på stadens erkänsla överlämnades en minnessak.

Brandchefen E. Ström höll ett avskedstal till den avgående trotjänaren i brandkåren och överlämnade till Gillberg Svenska Brandkårerens Riksförbunds förtjänstmedalj i silver med diplom.

Brandbolagens eldsläckningsplakett

För ådagalagd utmärkt nit och skicklighet vid bekämpande av eldsvåda har brandbolagens eldsläckningsplakett tilldelats:

Norrträje stads brandkår,
Gnosjö brandkår,
Sandarnes borgarbrandkår,
Sandarnes Sulfatfabriks brandkår,
Malmbäcks brandkår,
Dalby brandkår,
Genarps brandkår,
Gravarnes brandkår och
Mölnlycke A.-B. industribrandkår.

Utdrag ur

Länens Brandkårersförbunds

årsberättelser

1945

Stockholms läns brandkårslörbünd.

Styrelse: Ländshövding K. Levinsson, ordförande.

Direktör S. Fryklund, v. ordförande och kassaförvaltare.

Konsulent: Kapten Erik Gillner, Stockholm.

Redogörelse för verksamheten 1945

Brandkårsförbundet har av Stockholms läns brandstodsbolag erhållit ett årsanslag å kr. 5.950:—, som möjliggjort verksamheten.

År 1945 är ett märkesår på brandförsvarets område. Från och med ingången av detta år träder nämligen 1944 års brandlag och brandstadga i kraft. Man kan med fog säga att härigenom en omvälvning ägt rum inom vårt lands brandförsvaret. Varje kommun måste nu hava brandordning, som bl. a. upptager bestämmelser om erforderlig brandstyrka, brandsyn och sotning. Oaktat ökade kostnader för kommunerna hava de nya förordningarna i stort sett mötts med förståelse.

KÄRERNA.

Antalet till förbundet anslutna kårer är nu 119. Under år 1945 hava 3 kårer tillkommit.

KONSULENTVERKSAMHETEN.

Konsulenten har gjort 37 besök hos kårer, varvid förekommit övningar, föredrag samt råd och upplysningar lämnats beträffande brandskydd och därmed sammanhängande frågor. En del av dessa besök har gjorts tillsammans med länsbrandinspektören varvid diskuterats den om- och nyorganisation som måste verkställas på grund av den nya lagen. Länsbrandinspektören har under året besökt 34 kommuner vid vilka besök huvudsakligen organisationsfrågor och brandordningar varit föremål för behandling.

VERKSAMHETEN I ÖVRIGT.

Tvåne informationsmöten hava av länsstyrelsen varit anordnade ett i Stockholm och ett i Rimbo till vilka kallats representanter för länets samtliga kommuner. Å dessa möten hava föredrag hållits om nya brandlagen, brandstadgan m. m. Som föredragshållare har bl. a. även brandkonsulenten anlitats.

Under året hava trenne brandchefskurser kat. III hållits inom länet vid Söder-

tälje brandkår. Varje kurs har omfattat en tid av 14 dagar. Elever från länet hava varit 29 st.

FÖRBUNDSMÖTET.

Förbundsmötet ägde rum i Huddinge den 15 september. Efter de stadgeenliga förhandlingarna höll kapten E. Gillner föredrag om "Aktuella spörsmål i samband med den nya brandlagen och brandstadgan" och länsbrandinspektör A. Samuelsson om "Brandkretsindelning m. m."

Svenska Brandkärernas Riksförbunds förtjänstmedalj utdelades av landshövdingen till v. brandchef K. Johansson och brandmästare A. Hedlund, Huddinge samt till brandchef H. Månsson, Solhem. Där- efter gjorde Huddinge brandkår en uppvisning och brandchefen redogjorde även för brandväsendet i Huddinge.

EKONOMI.

Brandkårsförbundets räkenskaper under året utvisa följande:

Inkomster:	
Överfört från föregående år..	1.358:89
Anslag från Stockholms läns brandstodsbolag	5.950:—
Influtna bidrag av släckningskostnader	1.694:93
	<u>Kronor 9.003:82</u>
Utgifter:	
Styrelse	516:55
Konsulent	1.820:—
Konsulentens resor	1.517:60
Kostnader för årsmötet.....	412:30
Utbildningsreglementen m. m. till brandkärerna.....	466:50
Diverse utgifter för exp. m. m.	1.309:24
	<u>6.042:19</u>
Att överföras till år 1946:	
Icke förbrukat anslag 1.266:70	
Influtna bidrag av släckningskostnader 1.694:93	2.961:63
	<u>Kronor 9.003:82</u>

Södermanlands läns brandkårsförbund.

Styrelse: Landshövding Bo Hammarskjöld, ordförande.

Greve Rutger Wachtmeister, v. ordförande.

Direktör S. Malmberg, sekreterare.

Brandkonsulent: Brandchef Mauritz Ejdervik, Katrineholm

Redogörelse för verksamheten 1945

Under det gångna året har organisationen av brandväsendet i länet tagit fastare form. De riktlinjer, som vid av länsstyrelsens utlysta möten i november 1944 uppdrogos för brandväsendets ordnande i länet, synas bliva förverkligade med endast två mindre ändringar. Brandväsendet var vid brandlagens ikraftträdande den 1 januari 1945 tämligen utbyggt i länet, varför större nyansskaffningar icke skett under året. Brandlagen ställer emellertid fordringar, varigenom pretentionerna på brandväsendets effektivitet öka, vilket gör en komplettering av brandmateriel nödvändig, särskilt beträffande brandkärorna på landsbygden och i de städer och samhällen, som framgent skola lämna släckningshjälp till en eller flera landskommuner.

I städerna och samhällena i länet har under året ej gjorts några större inköp av brandmateriel.

Katrineholms brandstation har under året färdigställts. Stadens brandkår har erhållit ytterligare en utryckningsbil, försedd med större vattentank och en 18 m. lång stege, varjämte ny brandtelegraf är under uppsättande.

Gnesta och Malmköping ha anskaffat ytterligare utryckningsfordon och Flens municipalsamhälle har inköpt ännu en motorspruta.

Beträffande landsbygden kan nämnas, att Trosa-Vagnhärad-Västerlångs och Stallarholmens brandstationer invigts under året. Ytterligare motorsprutor ha reviderats bl. a. för Tystberga-Bälinge, Öja-Västermo, Dunkers och Österåkers brandkårer, varjämte mindre kvantiteter brandslang inköpts.

För skogsbrandskyddets behov finnas materieldepåer, omfattande motorspruta med 500 meter slang, uppställda hos 4 brandkårer på landsbygden, varjämte större depåer av handredskap finnas hos brandkärorna i Nyköping, Eskilstuna och Katrineholm.

KONSULENTVERKSAMHETEN.

Brandkonsulenten har avlagt 63 besök hos 57 brandkårer. Skriftlig rapport över

varje besök har avlämnats till förbundet. De ökade kraven på brandväsendets effektivitet ha aktualiserat önskemålet om en utökning av konsulentens besöksverksamhet. Detta önskemål bör nu kunna förverkligas i den mån kristidens trafikrestriktioner upphöra.

Brandkårsförbundets årsmöte i Eskilstuna den 10 sept. öppnades av förbundets ordf. och bevistades av c:a 75 personer. Programmet upptog — förutom sedvanliga årsmötesförhandlingar — föredrag om "Statsbidrag för åtgärder, föranledda av den nya brandlagen" av assistent Fahlberg hos Statens Brandinspektion, "Redogörelse för Eskilstuna stads brandväsen" av brandchef R. Bengtsson, "Meddelande angående normalbrandordningen" av sekreteraren samt besök å Eskilstuna brandstation, där materieln demonstrerades av stadens brandchef. Mötesdeltagarna voro därefter av Eskilstuna stad inbjudna till middag å Stadshotellet, för vilken uppmärksamhet ordföranden framförde förbundets tack.

KURSVERKSAMHETEN.

Förbundet har under februari månad anordnat en kurs för utbildning av brandsynerförrättare. I kursen, som pågick under 3 dagar, deltog 41 personer. Bland annat höllos föredrag om "Brandchefens skyldigheter och rättigheter enligt den nya brandlagstiftningen", "Lagar och förordningar, som beröra brandsynerarbetet", "Allmänna synpunkter på byggelse med hänsyn till brandrisk och släckningsmöjligheter", "Uppvärmningsanordningar" m. m., varjämte kursdeltagarna fingo del av erfarenheter från brandsynerpraktik genom besök å vissa risker, såsom ålderdomshem, verkstäder och hotell.

För utbildning av brandchefer vid brandkärorna på landsbygden har Statens Brandskola i oktober månad anordnat brandchefskurser, kategori III, vid brandkåren i Södertälje, och från vårt län ha sammanlagt 12 brandchefer deltagit. Redan tidigare ha 5 brandchefer från kårer

på landsbygden samt 2 industribrandchefer genomgått liknande utbildning.

Den 8 mars anordnades en sammankomst för industribrandcheferna i Nyköping samt personer, tillhörande industriernas brandskyddskommittéer, varvid förbundets sekreterare lämnade en orientering om brandlagen.

Under året har kommunal brandsyn hållits på länets landsbygd för första gången, vilken syn förträttats av därtill utsedda brandsynenämnder. En stor mängd anmärkningar ha blivit gjorda, men man har kunnat konstatera en allmän villighet att rätta anmärkta felaktigheter.

Vid verksamhetsårets utgång voro till brandkärsförbundet anslutna: 14 brandkårer i städerna, Malmköpings köping samt municipalsamhällena, 39 brandkårer på landsbygden, 12 industri- och gårdsbrandkårer, 12 företag, institutioner och privatpersoner samt 1 landskommun.

EKONOMI.

Inkomster:

Kassabehållning från år 1944..	2.882: 15
Släckningskostnadsbidrag från försäkringsanstalter	2.708: 51
	Trpt 5.590: 66

	Trpt 5.590: 66
Årsavgifter	1.125: —
Anslag från Södermanlands läns brandförsäkringsbolag..	3.000: —
Ränta å sparkasseräkning....	24: 18
	Kronor 9.739: 84

Utgifter:

Brandkonsulenten: arvode, dagtraktamenten och resor.....	2.158: 55
Sekreteraren: dagtraktamenten och resor.....	211: 90
Svenska Brandkärernas Riksförbund: årsavgifter.....	780: —
Arbetsutskottet: dagtraktamenten och resor.....	51: 65
Årsmötet i Eskilstuna.....	221: 50
Instr.-kursen i Katrineholm...	583: —
Instr.-möte i Nyköping (industribrandskyddet)	144: —
Annonser, porto och telefon..	220: 05
Trycksaker	1.226: 91
Kassabehållning till år 1946:	
kontant	181: 34
postgiro	874: 77
checkräkning	3.136: 17
	4.192: 28
	Kronor 9.739: 84

Kronobergs läns Brandkärsförbund.

Styrelse: Landshövding Eric Lundh, ordförande.

Överstelöjtnant H. Forssman, v. ordförande.

v. Brandchef F. Davidsson, sekr. och kassaförvaltare.

Brandkonsulent: Överstelöjtnant H. Forssman.

Redogörelse för verksamheten 1945

Den 31 dec. 1945 voro 61 brandkårer anslutna till brandkärsförbundet. Av dessa voro 39 brandkårer utrustade med bil och motorspruta och 21 enbart med motorspruta. Under året har en brandkår, sanatoriet Lugnet, utträtt och en brandkår, A.-B. Gotthard Nilsson, Älmhult, anslutit sig till brandkärsförbundet.

Brandkonsulenten har under året besökt samtliga till brandkärsförbundet anslutna brandkårer minst en gång, med undantag av tre, vilka besökts av sekreteraren vice brandchef F. Davidsson. Härvid hava övningar och instruktioner hållits. Konsulenten har även deltagit i sammanträden ang. brandväsendets organisation och materiellanskaffning.

Brandskydds dagar, till vilka närliggande brandkårer hava inbjudits ha varit anordnade:

Den 5 april i Lenhovda, 70 brandmän, 4 brandbilar, 8 motorsprutor; den 6 maj i Lessebo, 78 brandmän, 6 brandbilar, 10 motorsprutor; den 21 aug. i Älmhult, 50 brandmän, 4 brandbilar, 6 motorsprutor; den 2 sept. i Tingsryd, 50 brandmän, 4 brandbilar, 7 motorsprutor.

Programmet vid dessa brandskydds dagar har i regel varit: visning av brandstation, brandtelegraf och brandmateriel, motorlära: vanliga fel vid start av motorsprutor, kapacitetsprov å medförda motorsprutor, diskussion under kafferast samt slutligen tillämpningsövning vid nä-

gon industri under ledning av brandchefen på platsen.

Det är av stor betydelse att brandbefäl och brandmän på detta sätt får tillfälle att lära känna varandra samt studera de större brandriskerna i trakten.

KURSVERKSAMHET.

Statens brandskola har i samarbete med brandkårsförbundet under året anordnat två brandchefskurser kat. III i Växjö. I den första kursen den 22/5—2/6 deltog 28 elever och i den andra den 17—29/9 deltog 32 elever.

I den första kursen deltog dessutom de två sista kursdagarna 17 äldre brandbefäl från 14 brandkårer i länet.

Kurs för brandsyneförrättare har av brandkårsförbundet varit anordnad i Växjö den 18—20/10 med 48 deltagare från 32 kommuner.

Kurser för motorsprutskötare hava varit anordnade i Växjö den 18/11 och i Alvesta den 25/11 med respektive 21 och 23 deltagare.

Vid samtliga de kurser, som anordnats av Statens brandskola och brandkårsförbundet har brandchefen i Växjö H. Forssman tjänstgjort såsom kursledare med personalen vid Växjö stads brandkår såsom instruktörer.

MEDALJUTDELNING.

Riksförbundets förtjänsttecken har under året tilldelats, i guld brandchefen H. Forssman, Växjö, i silver brandchefen K. Johansson, Norrhult, samt till följande personal vid Lessebo brandkår: i silver brandchefen Sew. Berg och brandmästaren A. Hansson, i brons till brandförmännen E. G. R. Jonsson, J. G. Karlsson, E. R. Bolander och brandmännen F. F. Hellström, K. S. E. Svensson, R. A. Elmgren, Th. H. V. Pettersson samt maskinisterna K. E. Johansson och K. E. Pettersson.

EKONOMI.

Inkomster:

Behållning från år 1944.....	2.176: 87
Medlemsavg. från 61 kårer....	610:—
Kronobergs läns Förs.-bolag: bidrag t. verksamh. 2.000:— 10 % av utbetalda brandsläckn.-kostn. 241: 59	2.241: 59
Bidrag från sockenbolag.....	100:—
Bidrag från kommuner.....	396:—
Riksförbundet: bidrag till kurs- verksamheten.....	575:—
Medlemsavg. från Kronobergs Brandbefälsförening.....	10:—
Medlemsavg. från en brandkår till Riksförbundet.....	10:—
	Trpt 6.119: 46

Trpt 6.119: 46

Försåld litteratur.....	5:—
Räntor.....	29: 75
	Summa kronor 6.154: 21

Utgifter:

Konsulentarvode.....	610:—
Sekreterarearvode.....	250:—
Konsulentverksamheten.....	1.388: 70
Kursverksamheten.....	678: 39
Kostnader för årsmöte och ex- tra förbundsmöte.....	264: 50
Skriv- och trycksaker.....	241: 49
Porto och telefonavgifter.....	216: 35
Representant vid Riksförbun- dets årsmöte.....	106: 95
Repräsentationskostnader.....	154: 20
Medlemsavgift för en brandkår till Riksförbundet.....	10:—
Kassabehållning till år 1946..	2.233: 63
	Summa kronor 6.154: 21

För de ekonomiska bidrag, brandkårsförbundet under året erhållit av Kronobergs läns Försäkringsbolag, Svenska Brandkårernas Riksförbund, kommuner och sockenbolag för verksamhetens bedrivande, vill styrelsen härmed uttrycka sin stora tacksamhet.

ÅRSMÖTE OCH EXTRA FÖRBUNDSMÖTE.

Till förbundsmötet, som ägde rum i Växjö den 2 juni, hade infunnit sig riksbrandinspektören P. Lundgren samt inbjudna från Länsstyrelsen och Växjö stads myndigheter jämte 59 representanter från brandkårer, försäkringsbolag och kommuner.

Mötet öppnades av vice ordföranden överstelöjtnant H. Forssman, som erinrade om att detta var förbundets femtonde årsmöte. Under dessa 15 år har brandväsendet undergått en kraftig utveckling, till vilket dels de hårda krigsårens erfarenheter och dels den nya brandlagen, som trädde i kraft 1945, varit de mest bidragande orsakerna.

Efter förhandlingarna hölls föredrag och instruktioner av riksbrandinspektören P. Lundgren "Brandsläckningstaktik". Brandmästaren vid Statens Brandskola V. Sommar "Eldsläckningslära". Härfter visades filmen "Strålföraren".

Extra förbundsmöte hölls i Växjö den 29 sept. i närvaro av 44 representanter för brandkårer, kommuner och brandbolag. Härvid beslöts bl. a. fastställa årsmötets beslut att utöka styrelsen med 2 ledamöter och 2 suppleanter. Denna utökning av brandkårsförbundets styrelse skulle utgöras av brandbefäl, anslutna till Kronobergs Brandbefälsförening.

Kalmar läns brandkårsförbund

Styrelse: Landshövding A. Lidén, ordförande.

Civilingenjör H. Hammarskjöld, Tuna, v. ordförande.

Brandchef A. R. Florin, sekr. och kassaförvaltare.

Brandkonsulent: Brandchef A. R. Florin.

Redogörelse för verksamheten 1945

SAMMANTRÄDEN.

Årsmöte hölls i Mönsterås den 1—2 september. Styrelsen har sammanträtt två gånger och arbetsutskottet tre gånger.

ANSLUTNA BRANDFÖRSÄKRINGSBOLAG.

Av inom länet arbetande brandförsäkringsinrättningar ha följande varit anslutna till förbundet och erlagt följande årsavgifter, vilka utgå efter kr. 2: 50 pr miljon försäkringssumma:

Kalmar Läns Mellersta Brandstodsbolag	115:—
Brandstodsbolaget för Kalmar Läns Fastland	315:—
Södra och Norra Möre häraders Brandstodsbolag	150:—
Ryssby sockens Brandstodsbol..	20: 75
Kristvalla—Förlösa socknars Brandstodsbolag	21: 76
Ölands Norra Mots Brandstods.	149: 75
Ölands Södra Mots Brandstods.	110:—
Brandförs.-föreningen Öland	45:—
Kronor	927: 26

Enligt brandlagen äro kommunerna själva skyldiga betala släckningskostnaderna. Försäkringsbolagen ha emellertid enligt överenskommelse åtagit sig att till kommunerna återbetala 90 proc. av kostnaderna. De resterande 10 procenten inlevereras av länets brandbolag till brandkårsförbundet såsom bidrag till dess verksamhet. Under 1945 ha från följande bolag influtit följande belopp: Kalmar Läns Norra Brandstodsbolag kr. 348: 20, Kalmar Läns Mellersta Brandstodsbolag kr. 66: 27, Brandstodsbolaget för Kalmar Läns Fastland 50: 77, Södra och Norra Möre Häraders Brandstodsbolag 283: 02 samt Ölands Norra Mots Brandstodsbolag 209: 92 = 958: 18.

Riksbrandbolagen inbetala motsvarande procent direkt till Riksförbundet, varifrån viss del överlämnas till resp. brandkårsförbund.

UTBILDNINGSVERKSAMHETEN.

1. Samövningar med instruktion. 5/7—18/8 1945.

Övningarna ha varit upplagda såsom samövningar mellan närgränsande brandkårer, avseende at efter larmgivning till viss plats där gemensamt lösa vissa eldsläckningsuppgifter enligt angivna förut-sättningar. Därefter ha följt detaljinstruktioner. Tid: c:a 5 timmar.

Övningar ha ägt rum på 22 platser. 79 brandkårer ha deltagit med sammanlagt 802 brandmän.

2. Motorsprutskötarekurser. 4/4—13/4 1945.

Kurserna ha omfattat en dags instruktioner i vardera Borgholm och Mörbylänga samt två dagar i vardera Kalmar, Hultsfred och Västervik.

I kurserna ha deltagit 117 man från 44 brandkårer.

3. Allmän instruktionskurs. 1/9—2/9 1945.

I samband med årsmötet i Mönsterås var allmän instruktionskurs anordnad under båda dagarna med sammanlagt c:a 100 deltagare.

4. Brandchefskurs kat. III. 24/9—6/10 1945.

Enligt bestämmelserna i brandstadgan för riket skall brandchef å landsbygden rava genomgått eller vara skyldig att genomgå brandchefskurs kategori III vid statens brandskola. För brandchefer inom länet var dylik kurs anordnad av Statens brandskola under ovannämnda tid vid Kalmar brandkår med länsbrandkonsulenten såsom kursledare.

KONSULENTVERKSAMHETEN.

Konsulenten har besökt 88 platser, varvid övningar, instruktioner och överläggningar ägt rum.

Under året ha följande medlemmar tillkommit: Brusafors—Hällefors, Grönhögens, Hjorteds, Totebos, Tryserums,

Törnsfalls samt Ukna brandkärer samt Borgholmsortens brandförsvarsförbund och Gårdveda, Hossmo, Oskars, S:t Sigfrids och Virserums kommuner = 13 st.

Följande ha avgått: Bredsåtra, Gärdslösa, Källa och Löt, vilka uppgått i brandförsvarsförbund samt Mörtfors, vilken helt upphört = 5 st.

Summa ökning = 8 st.

Givetvis ha påpekanden och erinringar måst göras på vissa håll, men skötseln av och intresset för kårerna har i allmänhet varit bra. Men uppenbart är att mera utbildning tarvas på sina håll. Motorsprutorna och deras skötsel är ett kapitel, som måste nog beaktas. Det kan icke nog understrykas nödvändigheten av att deltaga i utbildningskurserna i allmänhet, men i motorsprutakötarekurserna i synnerhet. En motorspruta skall icke få strejka bara på grund av bristande förmåga att sköta densamma.

I arbetet har konsulenten biträttas av brandmästaren och verkmästaren vid Kalmar brandkår G. Bohman.

BELÖNINGAR.

Svenska Brandkärernas Riksförbunds förtjänstmedalj i silver eller brons har för mångårigt, förtjänstfullt arbete inom brandförsvaret tilldelats följande personer: Brandchef V. Wedell, Nybro, brand-

mästare Eric Højjer, Kalmar, brandförmannen K. Warne, Nybro, borgarbrandmännen Abel Pettersson, Alfred Löff och Oscar Sjöberg, Kalmar.

Desutom har konsulenten fått emot taga Svenska Brandkärernas Riksförbunds och Städernas Brandkårsbolags förtjänstmedaljer i guld.

EKONOMI.

Inkomster:

Behållning från 1944.....	3.407:40
Räntor	67:24
Årsavg. från 109 brandkärer..	1.635:—
Årsavg. från 8 brandstodsbol.	927:26
10 % å släckningskostnader..	958:18
Anslag från Riksförbundet....	500:—
Diverse	0:85
	<hr/>
	Kronor 7.495:93

Utgifter:

Expeditions- och administrationskostnader	739:16
Årsavgifter till Riksförbundet för 109 brandkärer.....	1.090:—
Kostnader för årsmötet.....	76:65
Kursverksamheten	1.193:—
Konsulentverksamheten	1.856:—
Behållning till 1946.....	2.550:82
	<hr/>
	Kronor 7.495:93

Gotlands läns brandkårsförbund.

Styrelse: Landshövding Erik Nylander, ordförande.

Direktör K. A. Hall, Kräklingbo, v. ordförande.

f. Brandchef Carl Lindström, sekr. och kassaförvaltare.

Brandkonsulent; f. Brandchef Carl Lindström.

Redogörelse för verksamheten 1945

Styrelsen har under året sammanträtt en gång, av verkställande utskottet hava en del ärenden behandlats genom percapulambeslut.

Förbundets årsmöte hölls å länsstyrelsens sessionssal den 13 juli.

KONSULENTVERKSAMHETEN.

Brandkonsulenten har i denna sin befattning för inspektion besökt följande brandkärer:

Den 2/8 och 5/10 Västergarns frivilliga brandkår, Klintehamns allmänna brandkår, Hablingbo, Burgsviks och Hadvhems frivilliga brandkärer samt Hemse borgarbrandkår.

Den 22/9 Bro, Fole, Källunge, Boge, Rute, Fårösunds och Stenkyrka frivilliga brandkärer samt Slite borgarbrandkår, Slite Cementfabriks brandkår med brandövning och Gotlands Kraftverks brandkår.

Den 23/9 Follingbo, Hørsne med Bara, Gothems, Norrlanda och Anga frivilliga brandkärer.

Den 24/9 Visby borgarbrandkår.

Den 5/10 Rone, Burs, Garda Ljugarns och Etelhems frivilliga brandkärer.

Med Roma Sockerfabriks brandkår har konsumenten försökt komma i förbindelse, men har någon inspektion där ej kommit till stånd.

Hela antalet till länsförbundet anslutna brandkärer uppgick vid årets slut till 29, däri inberäknad Barlingbo frivilliga brandkår.

KURSVERKSAMHETEN.

Den 11—13 oktober hade brandkärernas befäl kallats till instruktionskurs i Visby.

I densamma deltog 34 brandbefäl från samtliga till förbundet hörande kärer med undantag av 2 industribrandkärer och 1 frivillig kår, därjämte representanter för blivande brandkärer i Endre, Barlingbo och Fårö, ordföranden i Gotlands norra härads brandstods-förening direktör K. A. Hall och styrelseledamoten i södra härads brandstods-förening Gustav Johansson Orleifs i Levide samt ett 50-tal kommunalnämndsordförande.

EKONOMI.

Behållning från år 1944.....		943: 68
Bidrag: av Gotlands norra härads brandstods-förening.....	300: —	
av densamma: olycksfallsförsäkringspremier.....	540: —	
av densamma: d:o	50: —	
av Gotlands södra härads brandstods-förening.....	375: —	
av densamma: olycksfallsförsäkringspremier.....	375: —	
av densamma: d:o	25: —	
av Svenska Brandkärernas Riksförbund till instr.-kursen	275: —	
av Brandförsäkringsföreningen Hjälpssamhet.....	50: —	
av delar av brandstodsmedel.....	114: 052	2.029: 02
Ränta å sparkasseräkning.....	12: 59	
Försvarslåneränta	9: —	21: 59
	Kronor	2.994: 29

<i>Utgifter</i>		2.237: 56
Behållning till år 1946:		
å sparkasseräkning.....	495: 22	
3 premieobligationer.....	150: —	
kontant i kassan.....	111: 51	756: 73
	Kronor	2.994: 29

Blekinge läns brandkårsförbund.

Styrelse: Landshövding E. Lindeberg, ordförande.

Direktör C. R. Svensson, Bräkne-Hoby, v. ordförande.
v. Brandchef A. Bergdahl, sekr. och kassaförvaltare.

Brandkonsulent: v. Brandchef A. Bergdahl, Karlskrona.

Redogörelse för verksamheten 1945

Styrelsen har under året sammanträtt två gånger. Vid Svenska Brandkärernas Riksförbunds årsmöte i Halmstad representerades Förbundet av landshöv-

ding E. Lindeberg och direktör C. R. Svensson.

Verkställande utskottet har under året sammanträtt fem gånger.

FÖRBUNDSMÖTE.

Detta hade förlagts till Sölvesborg och ägde rum torsdagen den 5 juli, varvid bl. a. beslöts följande:

Medlemsavgiften för 1946 bestämdes till samma som under 1945, d. v. s. 15:— kr. Godkännande av utbildningsplan för 1945.

Föredrag hölls av sekreteraren i Svenska Brandkärernas Riksförbund, kapten A. Ekberg över "Brandkårsförbundens verksamhet med hänsyn till den nya brandlagstiftningen" samt av v. brandchef A. Bergdahl över "Brandförsvarets organisation".

KONSULENTVERKSAMHETEN.

Den 31 december 1945 voro 48 brandkärer anslutna till förbundet mot 45 under föregående år.

Antalet konsulentbesök vid kårerna var 66, varvid övningar och föredrag höllits. Konsulanten har även deltagit i sammanträden rörande organisation och materielanskaffning.

Kontroll av motorsprutor har i samband med övningar företagits vid 17 kårer.

EKONOMI.

Inkomster:

Behållning från 1944.....	2.248:24
Medlemsavgifter	705:—
Bidrag från kommuner	770:—
Bidrag från industrier	350:—
Bidrag från Svenska Brandkärernas Riksförbund.....	775:—
Bidrag från Brandförsäkringsbolaget å landet inom Blekinge.....	1.000:—
10 %-andel i släckningersättning, utbetalad av Brandförsäkringsbolaget å landet inom Blekinge.....	761:28
Räntor	43:09
	<hr/>
Summa kronor	6.652:61

Utgifter:

Årsavgifter till Riksförbundet.....	470:—
Skriv- och trycksaker.....	183:47
Porto och telefon.....	295:05
Representant vid Riksförbunds årsmöte.....	36:—
Förbunds möte	85:65
Verkställande utskottets sammanträden.....	107:45
Instruktionskurser	993:80
Konsulentverksamheten	1.772:95
Diverse	46:85
Behållning till 1946.....	2.661:39
	<hr/>
Summa kronor	6.652:61

Tävlingar mellan 3-mannalag hava anordnats 4 gånger. CR-pokalen erövrades för året av Kallinge.

UTBILDNING.

Under 1945 hava följande utbildningskurser anordnats:

1. Sprutskötarekurs i Kallinge 26—27 maj, 17 deltagare från 5 kårer. 2. Sprutskötarekurs i Jämshög 25—26 augusti, 17 deltagare från 6 kårer. 3. Brandmannakurs i Mörrum 22—23 september, 18 deltagare från 6 kårer. 4. Sprutskötarekurs i Karlskrona 1—2 september, 20 deltagare från 10 kårer. 5. Kurs för brandsyneförrättare i Karlskrona 5—7 oktober, 36 deltagare från 26 kommuner. 6. Brandmannakurs i Lyckeby 27—28 oktober, 20 deltagare från 6 kårer. 7. Brandmannakurs i Ronneby 17—18 november, 19 deltagare från 7 kårer. 8. Repetitionskurs för brandchefer kategori III i Karlskrona 19—24 november, 24 deltagare från 15 kårer. Dessutom har avhållits en brandbefälsdag i Bräkne-Hoby den 14 oktober, till vilken infunnit sig 33 deltagare från 22 kårer.

Skånska Brandkårsförbundet.

Styrelse: Landshövding A. E. Rodhe, ordförande.

Rektor Gustaf Eliasson, Svalöv, v. ordrf. och sekr.

Brandkonsulent: Kapten F. Rosenberg, Eslöv.

Redogörelse för verksamheten 1945

Styrelsen har under året hållit 4 sammanträden och arbetsutskottet har haft 4 sammanträden.

F. godsförvaltaren Carl Alburn har under året avlidit i en ålder av 87 år. Förvaltare Alburn var en av Skånska brandkårsförbundets stiftare och under en följd av år styrelsens kassaförvaltare samt medlem av dess arbetsutskott. Alburn var alltså med om att lägga grunden till skånska landsbygdens brandskydd.

ÅRSMÖTET

hölls i Simrishamn lördagen den 9 juni under ledning av styrelsens ordförande, landshövding A. E. Rodhe. I mötet deltog c:a 350 representanter för till förbundet onslutna brandkärer, ett antal representanter för de skånska häradsbolagen, för brandredskapsfirmor, inbjudna representanter för Simrishamns stad och ett antal övriga gäster.

Riksbrandinspektör Per Lundgren höll föredrag över ämnet: "Brandlagen och landskommunerna", varvid han lämnade en saklig och ingående orientering dels över kommunernas skyldigheter enligt den nya brandlagn, dels i fråga om de bidrag av statsmakterna, som kommunerna kunna påräkna för brandväsendets iordningställande.

Agronom H. A:son Moberg lämnade en ingående redogörelse över verkställd kontroll och besiktning av kärernas motorsprutor och pumpar, som verkställdes av förbundets för ändamålet anställda montörer.

Efter årsmötet demonstrerades av ett antal brandredskapsfirmor utställd materiel.

Brandkapten Kaare Brandsjö demonstrerade en strålrörsinsats för finfördelning av vattenstrålar.

Vid den efterföljande sedvanliga måltiden utväxlades anföranden mellan förbundet och representanter för Simrishamns stad samt för Österlens häradsbolag och dess talesmän, vilket sistnämnda bolag påtagit sig en del av värdskapet vid måltiden.

SKÅNSKA BRANDKÅRSFÖRBUNDET OCH FÖRSÄKRINGSBOLAGEN.

Förbundet har i likhet med vad som varit fallet under hela dess tillvaro haft ett intimt och fruktbärande samarbete med de skånska häradsbolagen. Detta icke bara i så måtto, att häradsbolagen i ekonomiskt avseende utgöra förbundets verksamaste stöd. Samtliga 11 häradsbolag ha lämnat årsbidrag, och 10 av dessa efter den vedertagna normen — 10 kr. pr milj. försäkringsvärde. Samarbetet mellan förbundet och häradsbolagen har även manifesterats på så sätt, att häradsbolagens sammanslutning brukar kalla såväl förbundets sekreterare som dess konsulent till sina överläggningar och sammankomster. Mellan sammanslutningens sekretariat och förbundsstyrelsens sekreterare och konsulent består också ömsesidigt samråd.

Skånska Städernas Brandförsäkringsinrättningar — med huvudkontor i Lund — lämnar numera årliga bidrag till förbundets verksamhet med ett sammanlagt belopp av 2.000:— kr., för vilket förbundsstyrelsen är synnerligen tacksam.

För år 1945 utgör detta belopp kr. 4.000:—, varav hälften utgör bidraget för 1944.

SKÅNSKA BRANDKÅRSFÖRBUNDET OCH KOMMUNERNA.

Vid de av länsstyrelsen anordnade informationsmötena med representanter för länens kommuner och samhällen, vilka hölls under hösten 1945 i Kristianstads län på nio och i Malmöhus län på åtta platser, hade förbundet förmånen närvara och representerades av sekreteraren och konsulenten. Vid mötena genomgicks och behandlades brandlagens tillämpning och med hänsyn härtill brandordningarnas och släckningsorganisationernas utformning. Särskild uppmärksamhet ägnades söttningsbestämmelserna. Förbundets representanter hade vid mötena tillfälle att framföra sina synpunkter och även medverka vid planläggningen av lokala brandförsvarsfrågor.

Det var för förbundet av stort värde att vid dessa tillfällen få träda i förbindelse med kommunernas ledande män och närvara vid dessa sammankomster, som grundlade provinsens brandförsvar i enlighet med brandlagstiftningens riktlinjer.

Av provinsens 429 landskommuner och köpingar har under året 1945 351 kommuner lämnat ett sammanlagt bidrag av 4.940:— kr. I runt tal blir det alltså 80 % av kommunerna, som lämnat bidrag, och antalet bidragsgivare av denna art stiger något varje år. Det årliga beloppet har hittills växlat från 10 till 25 kr., beroende på folkmängden i respektive kommuner. Förbundsstyrelsen hoppas, att även de återstående 20 % skola befinnas villiga att lämna årsbidrag.

För att kunna fullfölja förbundets verksamhet i den utsträckning, som situationen och förhållandena nödvändiggör, har förbundsstyrelsen varit nödsakad att skaffa ökade inkomster och har för detta ändamål bl. a. gjort förnyad framställning till kommunerna att dessa måtte öka sina årsbidrag till det dubbla, d. v. s. med belopp varierande från 20 till 50 kr., beräknat efter samma norm som tidigare.

DEN PLANERADE BRANDKÄRS-HJÄLPEN TILL DANMARK.

I samband med den tyska krigsmaktens kapitulation i maj 1945 fanns det anled-

ning befara, att stridshandlingar skulle uppstå vid ockupationstruppernas utrymning av Danmark och Norge. Med känedom om de tidigare händelserna i Finland och Nordnorge förelåg risk för att de tyska trupperna skulle bränna och ödelägga städer och byar vid utrymningen. I en sådan situation vore hjälp av organiserade och utrustade eldsläckningsgrupper av nöden.

För att hålla sådan hjälp i beredskap bildades, på initiativ av svenska brandskyddsorganisationer m. fl., en samarbets- och beredskapskommitté, vilken tog som sin uppgift att uppsätta ett 20-tal utrustade, samövade och organiserade eldsläckningsgrupper. Efter framställning från denna kommitté åtog sig Skånska brandkårsförbundets styrelse att uppsätta 5 sådana eldsläckningsgrupper om vardera 10 man och under befäl av brandkapten H. Stuhre i Malmö och förbundets konsulent F. Rosenberg. Dessa grupper voro i första hand avsedda för hjälp i Danmark. Glädjande nog hade förbundet ingen svårighet att på frivillighetens väg erhålla erforderlig personal, ity anmälningar inkommo från såväl yrkes- som borgar- och frivilliga brandkärer.

Under tiden förberedelserna härför pågick, skedde utrymningen utan strid och utan skadegörelse. Följaktligen behövde dessa hjälpkärer lyckligtvis ej insättas.

EKONOMI.

Inkomster:

Behållning vid årets början:		
Kontanter	1.558:—	
Försvarsobligationer	10:500:—	12.058:—
Anslag från häradsbolagen:		
Willands, Gälds och Albo brandförsäkringsbolag.....	2.570:—	
Norra Åsbo härads brandförsäkringsförening.....	925:—	
Göinge härads ömsesidiga brandförsäkringsförening.....	2.385: 35	
Södra Åsbo och Bjäre brandförsäkringsförening.....	350:—	
Rönnebergs, Onsjö och Harjagers härads brandstodsbolag..	2.010:—	
Luggude härads brandstodsbolag.....	2.110: 47	
Ingelstads och Järrestads brandförsäkringsförening.....	1.561:—	
Torna och Bara härads ömsesidiga brandförsäkringsförening	1.760:—	
Ljunits och Herrestads härads brandstodsbolag.....	840:—	
Oxie, Skytts och Vemmenhøgs härads brandförsäkringsför.	3.250:—	
Färs och Frosta nya brandförsäkringsförening.....	1.757:—	19.508: 82
Anslag från kommunerna.....	4.940:—	
Anslag från Svenska Brandkärernas Riksförbund, bidr. till instr.-kurs...	500:—	
Anslag från Svenska Brandkärernas Riksförbund, bidr. till brandsynekurs	550:—	
Skånska Städernas Brandförsäkringsinrättningar, årsbidrag 1944.....	2.000:—	
Skånska Städernas Brandförsäkringsinrättningar, årsbidrag 1945.....	2.000:—	
Andel i släckningskostnader från de skånska häradsbolagen.....	5.154: 12	
Försålda "Redogörelse" från konferensen i Malmö och Alnarp.....	601: 80	
Försålda broschyrer m. m.....	33: 10	
Årsavgifter från brandkärerna.....	2.685:—	
Ersättning för övning med industribrandkärer.....	1.245:—	
” ” hållna föredrag.....	120:—	
Vattenundersökningen — slutlikvid —.....	384:—	
Räntor	427: 31	
Summa kronor	52.207: 15	

Utgifter:

Konsulenten, lön.....	9.052:—	
„ pensionsavgift	610: 88	9.662: 88
Montören		4.081: 70
Sekreteraren		1.200: —
Skrivbiträde å konsulentexp.....		3.079: 89
Skrivmateriel		1.196: 44
Telefon och porton.....		2.031: 80
Hyror och städning.....		1.154: 54
Resersättningar och dagtraktamenten.....		6.240: 10
Sammanträden med styrelsen och a. u. jämte årsmöte.....		3.887: 24
Kursverksamheten		2.652: 67
Utlägg för övning med industribrandkärer.....		533: 40
”Redogörelse” från konferensen i Malmö och Alnarp hösten 1944.....		1.200: —
Årsberättelse		714: —
Flaggor och heraldiskt vapen.....		317: 20
Bokslut och revision		160: —
Diverse — blommor, kransar m. m.....		452: 82
Behållning vid årets slut:		
Kontanter	3.142: 97	
Försvarsobligationer	10.500: —	13.642: 97
		<hr/>
	Summa kronor	52.207: 15

KONSULENTVERKSAMHETEN.

Utöver den heltidsanställda personalen, som utgöres av en brandkonsulent, en montör och ett skrivbiträde, ha följande personer varit förbundet behjälpliga, nämligen brandkapten K. Brnadsjö och brandmästare M. Ahlneck. Brandkapten har som biträdande konsulent i huvudsak ägnat sig åt utbildningsverksamheten, för vilken närmare redogöres på annan plats i berättelsen. Brandmästare Ahlneck har i likhet med förestående är handhaft utbildningen av brandkårspersonalen vid 19 industriföretag, som avtalat med förbundet om konsulentbesök en gång årligen för instruktion och övning. Länsbrandinspektören i Kristianstads län, kapten H. Hällebrand, har liksom tidigare gjort förbundet värdefulla tjänster. Förbundet har även haft stort gagn av den medverkan, som städernas yrkesbrandbefäl beredvilligt lämnat.

Förbundets ordinarie konsulent kapten F. Rosenberg har under året jämväl varit av länsstyrelsen förordnad länsbrandinspektör i Malmöhus län. Denna kombination av tjänsterna har avsevärt främjat förbundets verksamhet och möjliggjort vidgade arbetsområden.

Konsulentverksamheten ökar påtagligt varje år. Sammanlagda antalet av konsulenten och montören utförda förrättningar, såsom besök å brandkärer för rådgivning, pumpprovning, övningar, sammanträden etc. har utgjort 543.

Brandkärerna.

Vid årets slut voro 273 brandkärer anslutna till förbundet.

År 1944 kännetecknades av ett avvakande ställningstagande inför den nya

brandlagstiftningens genomförande och vad denna kunde komma att kräva av kommunerna och brandkärerna. År 1945 är utbyggnaden av brandförsvaret i full gång. Svårigheterna ha icke varit anmärkningsvärda med hänsyn till de resultat, som erhållits. Kommunernas och brandkärernas män ha i samförstånd lagt grunden för den nya brandförsvorsorganisationen. Det bör dock framhållas att landsbygdens brandkärer — oftast frivilliga — voro beredda och väl rustade, när brandlagen trädde i kraft. Kommunerna ha tack vare detta icke haft kostnader för nyuppsättning av ytterligare kärer.

Utbildnings- och upplysningsverksamheten.

Genom den nya brandlagens ikraftträdande har landsbygdens brandbefäl på ett helt annat sätt än tidigare blivit i behov av särskild utbildning, för att på ett rätt sätt kunna fullgöra sina uppgifter. Att full förståelse visats för detta behov, av såväl kommuner som brandkärer, har glädjande nog framgått på många sätt under det gångna verksamhetsåret, främst genom det stora elevantalet till de av eller genom Skånska brandkårsförbundet anordnade kurserna. Sälunda har de under år 1945 anordnade 19 kurserna av olika slag haft ett sammanlagt elevantal av 924 personer, mot det beräknade normala elevantalet av 570 personer.

De anordnade kurserna ha varit av tre olika slag, nämligen Statens brandskolas repetitionskurser för brandbefäl kat. III, Skånska brandkårsförbundets kurser för brandsyneförrättare, samt inom de olika brandkärskretsarna anordnade två-dagars instruktionskurser för brandmän.

Hallands läns brandkårsförbund.

Styrelse: Landshövding Reimer Johansson, ordförande.

Lantbrukare E. Pålsson, Restad, Laholm, v. ordförande.

Brandmästare Rud. Dahlström, sekr. och kassaförvaltare.

Brandkonsulent: Brandmästare Rud. Dahlström, Falkenberg.

Redogörelse för verksamheten 1945

Till förbundet voro den 31 december 1945 anslutna 57 brandkärer, varav 53 st. voro utrustade med motorsprutor och 37 st. med brandbilar. Vidare voro 14 st. kommuner och 18 st. inom länet verk samma brandstodsbolag anslutna.

VERKSAMHETEN.

Styrelsen har under året sammanträtt fyra gånger.

Brandkårsförbundets årsmöte avhölls i Halmstad den 11 augusti i samband med Riksförbundets årsmöte. Efter årsmötetsförhandlingarna, som bevistades av ett 70-tal representanter för till förbundet anslutna medlemmar, vidtog Riksförbundets förhandlingar. Efter desamma besågs utställd brandmateriel, varefter länsförbundets närvarande medlemmar hade tillfälle att deltaga i den lunch, vartill Halmstads stad hade utfärdat inbjudan. Under mötets offentliga del förekom bl. a. föredrag av riksbrandinspektören P. Lundgren och brandkaptenen K. Brandsjö. Kongressdeltagarna transporterades därefter i bussar till Kungl. Hallands Flygflottill, där synnerligen intressanta försök med skumsläckning anordnats. Årsmötet avslutades med gemensam middag.

Konsulenten har gjort sammanlagt 51 besök vid 39 brandkärer, 1 landstingsinrättning och 4 kommuner, samtliga anslutna till länsförbundet.

Av ekonomiska skäl har konsulentverksamheten måst inskränkas.

En brandbefällsammankomst med stor tillslutning anordnades i Falkenberg den 13—14 oktober.

För första gången utdelades Riksförbundets medaljer till länsförbundets medlemmar den 28 november, då förbundsordföranden överlämnade utmärkelsetecken till 4 man tillhörande Torups brandkår. Samma medaljer överlämnades den 15 december till tvenne brandmän vid Laholms brandkår. Sammanlagt utdelades 3 silver och 3 bronsmedaljer.

EKONOMI.

Vid ingången av verksamhetsåret hade länsförbundet en brist på kr. 1.346:18, vilken vid slutet av året nedbringats till 600:— kr. Detta har möjliggjorts dels genom ett stödanslag från Riksförbundet om 600:— kr., dels genom den för år 1945 nya inkomstposten "10 proc. bidrag å släckningskostnader från brandförsäkringsbolagen". Bland ökade inkomster i övrigt märkes, att länets brandförsäkringsbolag i medlemsavgifter inbetalt kr. 941:— mot 415:— under år 1944. Vidare hava avgifter från anslutna kommuner influtit med kr. 225:— mot ingenting år 1944.

Förbundets inkomster och utgifter balanserades på kr. 3.338:42.

Göteborgs och Bohus läns brandkårsförbund.

Styrelse: Landshövding Malte Jacobsson, ordförande.

Brandchef Nils Grönvall, v. ordf., sekr. och kassaförv.

Brandkonsulenter: Brandchef John Carlström.

Brandchef Eric Ström.

Brandkapten Curt Bergström.

Redogörelse för verksamheten 1945

Till förbundet voro den 31/12 1945 anslutna 116 kärer, vilket i förhållande till medlemsiffran 1944 innebär en ökning med 5 brandkärer. I verkligheten är antalet nya kärer större, eller 9, enär fyra kärer utgått i samband med den sammanslagning, som med brandlagens föreskrifter påbörjats.

Tio försäkringsinrättningar lämnade genom passivt medlemskap ekonomiskt understöd till förbundets verksamhet, för vilket styrelsen framför ett varmt tack.

Styrelsen har sammanträtt 2 gånger och VU har haft ett flertal överläggningar, främst angående konsulentverksamhetens planläggning.

FÖRBUNDSMÖTE OCH INSTRUKTIONSKURS.

Förbundets årsmöte avhölls i Stenungsund den 23 september. I samband med årsmötet hade en tre dagars instruktionskurs anordnats. Kursen hade givits en nästan uteslutande praktisk utformning, med huvudvikten lagd på personlig genomgång av de mindre brandkärernas utbildningsproblem.

Kursen avslutades med en större samövning mellan olika brandkärer, i vilken kärerna i Stenungsund, Öds mål och Kungälv deltog. Övningen fick ett mycket lyckat förlopp.

I kursen deltog 72 elever hela tiden, vartill lördagens och söndagens program följdes av ytterligare ett antal brandmän från länet.

Kursen blev dessutom lyckad ur den synpunkten, att de rika tillfällena till kamratlig samvaro efter arbetsdagens slut åt deltagarna skänkte många värdefulla impulser i arbetet.

KONSULENTVERKSAMHETEN.

Såsom brandkonsulenter ha brandkapten Curt Bergström, brandcheferna John Carlström och Eric Ström varit verksamma.

ma. Chefskonsulent har varit brandchef Carlström.

I städerna Göteborg, Mölndal och Uddevalla och deras närmaste grannskap ha konsulenterna i rena utbildningsuppgifter — främst med industribrandkärerna — biträttats av befäl vid Göteborgs, Mölndals och Uddevalla brandkärer.

Enligt konsulenternas rapporter ha 72 kommunala kärer besökts, varvid förekommit inspektion, överläggning med brandchef och brandstyrelse och praktiskt taget alltid därjämte övning med kären. Vidare ha övningar företagits med ett 25-tal industribrandkärer. Närmare 100 av kärerna ha alltså besökts.

Konsulenterna rapportera i huvudsak, att kärerna gjort framsteg såväl beträffande organisation och utrustning som i fråga om utbildning. Vissa kommuner ha emellertid visat sig ovilliga att anslå medel till nödig förstärkning av utrustningen, men i de flesta fall har rättelse kunnat erhållas, ibland i samråd med länsbrandinspektören.

Konsulenternas arbetsbörd med förfrågningar och rådgivning har varit större än någonsin tidigare, vilket sammanhänger med organisationsarbetet i samband med brandlagen.

ÖVRIG VERKSAMHET.

Länsbrandinspektören har erhållit biträde av chefskonsulenten i många frågor angående länets brandförsvaret.

Åtskilliga yttranden i olika brandskyddsfrågor ha avgivits till statliga och kommunala myndigheter.

Förbundets kärer ha haft många eldsvador att bekämpa, i regel med mycket goda resultat. I ett par fall har materialvärden icke varit tillfredsställande, utan motorsprutorna ha fungerat bristfälligt. Vid dessa kärer har med konsulenternas hjälp omedelbart vidtagits åtgärder för att förhindra ett återupprepande,

EKONOMI.

Inkomster:

Kassabehållning	1.058:27
Ränta	21:91
Anslag fr. försäkr.-inr.	840:—
Anslag fr. riksförbundet.	300:—
Medlemsavgifter	1.790:—
Kronor	4.010:18

Utgifter:

Konsulenterna	1.810:90
Årsmöte	460:75
Expeditionskostnader	280:29
Riksförbundet	1.220:—
Kassabehållning	238:24
Kronor	4.010:18

Älvsborgs läns brandkårsförbund.

Styrelse: Landshövding V. Lundvik, ordförande.

Överstelöjtnant R. Stridbeck, v. ordförande.

Brandkonsulenter: Överstelöjtnant R. Stridbeck,
v. Brandchef G. Wendel.

Redogörelse för verksamheten 1945

VERKSAMHETEN I ALLMÄNHET.

Den 31/12 1945 voro till brandkårsförbundet anslutna 168 brandkärer mot 170 under 1944. Förbundets enskilda medlemmar voro 17 st.

Landstingets inrättningar, vid vilka brandkårsförbundet har uppdraget att öva tillsyn över brandväsendet och företaga övningar med personalen, voro 34 st.

Förbundets nya verksamhet i brandkärskretsar har under 1945 vunnit stort intresse hos brandbefäl och brandkärer och redan givit gott resultat i utbildningshänseende och för samhörighetens stärkande.

Brandbefälens första enskilda sammanträde anordnades i anslutning till årets förbundsmöte med ett stort antal deltagare, varvid förhandlingarna leddes av brandchefen i Svenljunga T. Bowald med brandchefen i Skene O. Pettersson som sekreterare. Diskussionsämnen voro flera och blevo ingående behandlade under välvillig medverkan av vid sammanträdet närvarande riksbrandinspektören, länets civilförsvarsdirektör och länsbrandinspektör samt riksförbundets sekreterare kapten A. Ekberg.

Statens brandskola hade under 1945 förlagt följande brandchefskurser kat. III till vårt län nämligen till Borås en kurs, första avdelningen om 2 veckor, den 28/5—9/6, mde t. f. brandchef N. Danielson som kursledare samt till Trollhättan dels en kurs, andra avdelningen om 1 vecka, den 4—9/6 dels en kurs, första avdelningen om 2 veckor, den 5/18—11 båda

med brandchef B. Thorell som kursledare och med respektive 48 och 36 deltagare från länet.

EKONOMI.

Inkomster:

Behållning från 1944.	7.930:15
Landstingets bidrag för 34 inrättningar	68:—
Anslag från Älvsborgs läns Brandstodsbolag	4.000:—
Medlemsavgifter 1945, från:	
62 industribrandk. 3.140:—	
106 andra brandk. 2.120:—	
17 enskilda medl. 170:—	5.430:—
Riksförbundet:	
bidr. till instruktionskurser..	300:—
för organisation av 5 brandkärer (statsanslag).....	500:—
för inkasserade årsavgifter..	41:—
Försäld litteratur	14:50
Diverse inkomster.....	149:75
Bankränta 1945.....	266:88

Summa inkomster kronor 19.312:28

Utgifter:

Expeditionskostnader	751:43
Inventarier, litteratur, fotos och skioptikonbilder	86:87
Konsulentkostn. i södra länsdelen (104 kärer).....	2.651:90
Konsulentkostn. i norra länsdelen (66 kärer).....	1.832:45
Instruktionskurs	383:95
Trpt	5.706:60

	Trpt	5.706: 60
Riksförbundet:		
medlemsavgifter 1945 för 168		
kårer	1.580: —	
för prenumeration.....	74: —	
Sekretärerarevode	300: —	
Kassaförvaltarearevode	150: —	
Sammanträdes- och revisions-		
kostnader	726: 30	
Överföring till stipendiefonden	170: —	
Summa utgifter kronor	8.806: 90	
Behålln. t. 1946, inrest. i bank	<u>10.505: 38</u>	
	Kronor	19.312: 28

Älvsborgs läns Brandkårsförbunds

Stipendiefond.

Inkomster:

Behållning från 1944.....	5.700: —
Från förbundskassan överföring	170: —
slutsummans	
Gåva av M. Wenander	25: —
” ” T. Bowald...	25: —
” ” S. Svenson ..	25: —
” ” Tranemo	
Brandkårsför.	100: —
” ” enskild för	
utjämning ..	14: 99
	189: 99
Utdelning å 20 aktier i Göte-	
borgs Bank å 6: 25 pr aktie	125: —
Bankränta 1945	90: 01
Summa inkomster kronor	6.275: —

Utgifter:

Behållning till 1946:	
20 st. preferensaktier i Göte-	
borgs Bank å nom. 125 kr...	2.500: —
1 prem.-obl. 1942, 1230 - 1391..	50: —
Inrest. i Borås Sparbank.....	3.725: —
Summa kronor	6.275: —

FÖRBUNDSMÖTET.

Detta ägde rum den 7 juli i Svenljunga under ordförandeskap av v. ordföranden överstelöjtnant R. Stridbeck.

INSTRUKTIONSKURSEN I SAMBAND MED FÖRBUNDEMÖTET.

Föredrag hölls av länsbrandinspektör B. Thorell om "De nya normalbrandordningarna för landskommuner" och av brandchef T. Bowald om "Svenljunga kommuns brandförsvär" med efterföljande föreläsning av Svenljunga brandstation och dess brandkärs redskap.

Deltagarna avreste därefter till Borås för att fortsätta instruktionskursen därstädes under följande dag.

Söndagen den 8 juli.

Föredrag hölls av riksförbundets sekretärer kapten A. Ekberg om "Statsbidrag till åtgärder, föranledda av nya brandlagstiftningen", varefter de närvarande bereddades tillfälle att framställa

frågor till besvarande av kapten Ekberg och riksbrandinspektör Lundgren.

Överstelöjtnant Stridbeck höll inledningsanförande om "Brandkårsförbundets indelning i brandkårskretsar och instruktionen för brandkårskretsarnas verksamhet".

Brandbefällets enskilda sammanträde ägde härefter rum under härför särskilt anslagna timmar, varöver särskilt protokoll fördes. Under samma tid hade för övriga mötesdeltagare anordnats uppvisningar och demonstrationer å Borås brandstation.

BRANDKÄRSFÖRBUNDETS STYRELSE

har under året haft 2 sammanträden, dels den 7 juli i samband med förbunds-mötet och dels den 4 november. Vid det senare var föremål för ingående behandling de av riksförbundets verkställande utskott avgivna förslagen till reviderade stadgar för riksförbundet och normalstadgar för brandkårsförbund och brandkårs-föreningar, över vilka yttranden begärts. Därvid uppgjordes även program för 25-årsjubileet 1946 och förslag till instiftande av ett brandkårsförbundets förtjänst-tecken, avsett att utdelas till personer, som genom särskilt gagnande åtgärder för brandkårsförbundet och länets brand-försvär gjort sig förtjänta av utmärkelse.

Riksförbundets årsmöte i Halmstad be- vistades av överstelöjtnant Stridbeck och brandchef H. Nelson.

BRANDKONSULENTERNAS VERK-SAMHET.

I södra länsdelen har brandkonsulenten R. Stridbeck under medverkan av konsulentbiträdena, t. f. brandchef N. Danielson, brandmästare J. Westberg och brandchef A. Nilsson, besökt samtliga därvarande 104 brandkärer och därvid meddelat undervisning vid övningar m. m. Landstingets i denna länsdel varande 18 inrättningar hava ävenledes besökts av brandkonsulenten, varvid brandredskapen besiktigats, personalen övats och föreläsningar hållits.

I norra länsdelen har brandkonsulent Wendel besökt samtliga därvarande 64 brandkärer med biträde i några enskasta fall av brandförman S. Larson. Landstingets 16 inrättningar i norra länsdelen hava ävenledes besökts av brandkonsulenten, varvid brandredskapen besiktigats och personalen övats.

Båda brandkonsulenterna deltog i riksförbundets konsulentmöte i Halmstad den 10/8. Brandkonsulent Stridbeck har dessutom deltagit i det sammanträde i Stockholm den 13—14/2, till vilket riksbrandinspektören kallat landets länsbrandinspektörer och brandkonsulenter,

Dalarnas läns brandkårsförbund.

Styrelse: Landshövding Gustaf Andersson, ordförande.
Brandkonsulent J. And. Carlson, sekr. och skattmästare.
Brandkonsulent: Brandkonsulent J. And. Carlson.

Redogörelse för verksamheten 1945

De till förbundet hörande brandkårerna hava under året övats av brandkonsulenten med biträde av: för den södra länsdelen, f. brandchef J. A. Sundkvist, Falun, för östra delen, v. brandchef Sten Ekholm, Falun, samt för sydvästra delen, brandchef Sture Svensson, Ludvika.

Vid dessa besök hava företagits övningar och instruktioner om förfarandet vid eldsvåda samt om materielens rätta skötsel och vård.

Brandkärernas antal har under året varit 118.

Under tiden 16—28 april hölls i Falun en kurs av Statens brandskola, kat. III för brandchefer, vilken bevestades av 27 elever. Av dessa erhöll en man från varje till förbundet hörande brandkår ett bidrag av 50:— kr. Styrelsen ber samtidigt få uttala sin tacksamhet över att Statens brandskola förlagt dylika kurser inom länet och vår förhoppning är att en fortsatt kursverksamhet kommer att ske tills samtliga brandchefer kommit i åtnjutande av en sakkunnig utbildning.

Under året har förbundets vice ordförande, direktör Per Marits, avlidit. Marits har alltsedan 1934 tillhört styrelsen och sedan 1936 varit dess vice ordförande samt arbetsutskottets ordförande. Brandskyddet såg i honom en av sina bästa förespråkare. Som chef för länets största brandstodsbolag hade han stora möjligheter att utverka anslag, förutan vilka brandkårsförbundet ej kunnat bedriva sin verksamhet i den omfattning som skett. Marits stora begåvning, hans framsynthet och klara blick gjorde, att hans inlägg vägde tungt vid alla frågors behandling.

Styrelsen får därför uttala sitt djupa beklagande över den stora förlusten samt lysa frid över hans minne.

ÅRSMÖTE.

Förbundets årsmöte hölls i Ludvika den 30 juni med samling i Folkets hus. Å Ludvika stads vägnar hälsade brandstyrelsens vice ordförande, ingenjör Hellström, välkommen till Ludvika, varefter

landshövding Bernhard Eriksson framförde ett tack för välkomsthälsningen samt uttryckte sin glädje över att så många deltagare funnit sig till årsmötet. Av till förbundet hörande brandkårer voro 43 representerade med 103 medlemmar. Dessutom närvaro representanter för Ludvika stads nämnder och styrelser, sekreteraren i Svenska Brandkärernas Riksförbund, kapten Anders Ekberg, brandkonsulenten i Upplands län, kapten Fredrik Kylberg samt representanter för brandredskapsfirmor.

Efter årsmötets förhandlingar förrättades utdelning av riksförbundets förtjänstmedalj till nedanstående personer:

Brandcheferna K. J. Bergström, Söderbärke, Bruno Jansson, St. Skedvi samt L. Larsson, Nås, samtliga i silver, och brandförmännen E. H. Norin och V. Jansson, Ludvika, brons.

Sedan medaljörerna vederbörligen avhurrats framförde ordföranden sin lyckönskar samt framförde ett tack för allt det värdefulla arbete de alla nedlagt på brandskyddsarbetet.

Enär ordföranden på grund av sin avgång som landshövding även frånträdde posten som förbundets ordförande framförde han ett tack till styrelsekamrater och för övrigt till alla brandskyddets män inom länet för ett gott samarbete och önskade förbundet lycka och framgång. Slutligen framförde v. ordföranden, direktör Marits, i några väl valda ordalag förbundets tacksamhet för allt det arbete och den osparade möda landshövdingen, trots sin stora arbetsbörda, nedlagt till brandkårsförbundets fromma.

EKONOMI.

Inkomster:

Behållning från föregående år	2.734:47
Anslag från Dalarnas Nya Brandstodsbolag	3.700:—
Anslag från Kopparbergs Läns Brandstodsbolag	1.300:—
	Trpt 7.734:47

	Trpt 7.734: 47
Anslag från Svenska Brandkärernas Riksförbund.....	600:—
Medlemsavg. från 118 kärer..	1.770:—
Eldsläckningskostnader	1.036: 69
Ränta å kapital.....	46: 76
	Kronor 11.187: 92
Utgifter:	
Löner till konsulent, kassör och sekreterare.....	3.463: 77
Avgifter till Svenska Brandkärernas Riksförbund.....	1.180:—
Omkostn. för kurs i kat. III..	1.425:—
Omkostn. för kursen för brand-syneförrättare	968: 85
	Trpt 7.037: 65

	Trpt 7.037: 65
Trycksaker, telefoner och omkostnader	1.263: 18
	Kronor 8.300: 80
Behållning vid årets slut:	
Innest. å Leksands Sparbank	2.439: 52
Innest. å Svenska Handelsbanken ..	17: 91
Innest. å postgiro..	399: 69
Kontant i kassan...	30:—
	2.887: 12
	Kronor 11.187: 92

Gävleborgs läns brandkårsförbund

Styrelse: Landshövding Rickard Sandler, ordförande.

Chefredaktör Elon Andersson, Bollnäs, v. ordförande.

v. Brandchef B. Karling, Gävle, sekr. och kassaförvalt.

Brandkonsulent: f. Brandchef R. J. Panniér, Söderhamn.

Redogörelse för verksamheten 1945

Med ingången av 1945 trädde den nya brandlagen i kraft och den har redan visat sig vara till stort gagn för brandväsendet, särskilt på landsbygden. Sålunda har nybyggnads- eller ombyggnadsarbeten av en del brandstationer påbörjats eller planlagts, nya brandbilar ha anskaffats m. m. Då statsanslag numera kan påräknas för byggande av brandstationer och branddammar, behöver kommunernas ekonomi ej bli så hårt belastad.

KURSVERKSAMHETEN.

Genom den nya lagens bestämmelser att brandsyner skall förrättas även på landsbygden, har behovet av brandsyneförrättare framträtt. I länsförbundets regi har därför hållits två kurser för bandsyneförrättare inom länet. Kurserna, vidtill bidrag från Riksförbundet utgått, ha omfattat tre dagar och avhållits en i Gävle den 25—27 maj och en i Hudiksvall den 25—27 oktober. Sammanlagt ha 67 brandsyneförrättare utbildats, men vore det önskvärdt med ytterligare en kurs innan behovet kan anses fyllt.

Årsmötet avhölls den 31/8—1/9 i Boll-

näs och var talrikt besökt av representanter från brandkärer, kommuner och brandförsäkringsinrättningar inom länet. Vid årsmötets offentliga del talade länsbrandinspektören brandchef Sven Rohlén, Gävle, över "Synpunkter på brandväsendets organisation inom länet med anledning av den nya brandlagstiftningen". I samband med årsmötet hade en instruktionskurs för brandmän anordnats under brandkonsulentens ledning med biträde av Bollnäs brandkår. Ett besök gjordes även i Arbrå, där en samövning mellan Arbrå och Vallsta brandkärer ägde rum. Bollnäs brandkår gav som avslutning en livligt uppskattad uppvising.

KONSULENTVERKSAMHETEN.

Av konsulentens rapporter framgår att han utfört sammanlagt 263 besök inom länet, däraf för övningar och samövningar med kommunala- och industribrandkärer 149 gånger. 29 besök ha föranletts av överläggningar med brandchefer och industriledare, 3 föredrag med film och skioptikonbilder ha hållits, varvid flera brandkärer varit närvarande vid varje

tillfälle. Därför har konsumenten deltagit i en del av länsbrandinspektörens resor inom länet. Samarbetet mellan konsumenten, brandbefälet och myndigheterna har under året varit gott.

Sedan föregående årsmöte ha ytterligare 3 kårer anslutit sig till förbundet,

varför 103 kårer och 3 kommuner nu tillhöra förbundet.

Gästriklands Brandstodsbolag och Gävleborgs läns brandstodsbolag utbetalar dessutom till förbundet 10 proc. av till kommunerna lämnade ersättningar för släckningskostnader.

EKONOMI.

Inkomster:

Kapitalbehållning från 1944:			
Innestående i bank.....	3.967: 59		
Kassabehållning	349: 87	4.317: 46	
Svenska Brandkårernas Riksförbund:			
Bidrag till instruktionskurs.....	300: —		
" " brandsyneförrättarkurs.....	500: —		
" " för nyuppsatta kårer under 1944.....	500: —	1.300: —	
Anslag från:			
Gästriklands Brandstodsbolag.....	2.500: —		
Gävleborgs läns Brandstodsbolag.....	1.500: —		
Sydöstra Hälsinglands Brandstodsbolag.....	400: —		} (200: — för 1944)
Hanebo Segersta Brandstodsbolag.....	100: —		
Alfta—Ovanåkers socknars Brandstodsbolag.....	100: —		
Arbrå sockens Brandstodsbolag.....	50: —		
Bollnäs sockens Brandstodsbolag.....	50: —		
Valbo Brandstodsbolag.....	50: —		
Torsåkers Brandstodsbolag.....	50: —	4.800: —	
Bollnäs socken.....	100: —		
Njutångers Kommunalkontor	25: —	125: —	
Åshammars Bultfabriks A.-B.	30: —		
A.-B. Forsbackaverken	30: —		
A.-B. Skogens Kol	30: —		
A.-B. Marma Sägverk	30: —		
A.-B. Mackmyra Sulfittfabrik	30: —		
A.-B. Hofors Bruk	30: —		
Kopparfors Gengasvedfabrik	30: —		
Sandvikens Jernverk	30: —		
Ala Sägverk	30: —		
Ungers Industri A.-B.	30: —		
Korsnäs Sägverks A.-B., Cellulosafabrikerna	30: —		
Sandarne Sulfatfabrik	30: —		
Iggesunds Cellulosafabrik	30: —		
Ljusnans Sulfatfabrik	30: —		
Iggesunds Bruk	30: —		
Finnés Snickerifabrik	30: —		
Midnäs Trävaru A.-B.	30: —		
Bergviks Sulfitt A.-B.	30: —		
Sulfitt A.-B. Ljusnan	30: —		
Hudiksvalls Trävaru A.-B.	30: —		
Söderhamns Verkstäders A.-B.	30: —		
Hälsinglands Linodlareförening	30: —		
Holma—Hälsinglands Linspinneri	30: —		
Stocka Sägverk	30: —		
Ströms Bruk	30: —		
Bergvik & Ala Nya A.-B.	30: —		
Marma Långrörs Brädgård	30: —		
Forså Bruks A.-B.	30: —		
Storviks Sulfitt A.-B.	30: —		
Ljusne—Woxna A.-B.	30: —		
Hedvigsfors Bruk	30: —		
Strömbacka Bruk	30: —		
Långvinds Bruk	30: —		
Sundins Fabriker	30: —		

Trpt 1.020: — 10.938: 46

	Trpt	1.020:—	10.938:46
Östernäs Fabriker		30:—	
A.-B. Edsbyns Skidfabrik		30:—	
A.-B. Edsbyns Möbelfabrik		30:—	
Runemo Sägverk		30:—	
Norrundsöts Sulfatfabrik		30:—	1.170:—
10 proc. av utbetalda släckningskostnader.....			329:96
Bankränta			102:52
	Kronor		12.144:94

Utgifter:

Konsulentverksamheten, kostnader.....	5.928:—	
Reasersättningar och arvoden m. m. till styrelse, revisorer och sekreterare. Kostnader för årsmöte.....	1.119:45	
Annonser, trycksaker, porton och telefon.....	213:99	
Kostnader för brandsyneförrättarkurser.....	764:70	8.026:14
Kapitalbehållning till 1946:		
Innestående i bank.....	3.570:11	
Kassabehållning	548:69	4.118:80
	Kronor	12.144:94

Västernorrlands läns brandkårsförbund

Styrelse: Landshövding Ragnar Stättin, ordförande.

Riksdagsman L. Tjällgren, v. ordförande.

Direktör Arne Åmell, sekr. och kassaförvaltare.

Brandkonsulent: Brandchef Vilhelm Tell.

Redogörelse för verksamheten 1945

Vid slutet av år 1945 voro 113 medlemmar anslutna till förbundet och uppgick samtidigt de anslutna brandkärernas antal till 107.

Styrelsen har räknat från och med den 1 juli 1945, förordnat två konsulentbiträden, nämligen vice brandchef E. Gradin i Härnösand och vice brandchef V. Bjerntén i Sundsvall.

Brandkonsumenten och konsulentbiträdena hava under året företagit 109 besök hos olika medlemmar av förbundet i och för övning av brandkärer, planläggning av nya brandkärer eller för besiktning av befintliga eldsläckningsanordningar. Vidare har företagits besiktningar vid landstingets sjukhus och andra inrättningar.

KURSVERKSAMHETEN.

Instruktionskurs för brandbefäl och motorsprutskötare anordnades i Härnösand under tiden den 29—30 september 1945 med sammanlagt 87 deltagare. I

samband med utbildningskursen anordnades ett diskussionsammansättråde med det närvarande brandbefälet, varvid 44 brandbefäl deltog.

Under året har Statens brandskola anordnat i Härnösand 2 st. brandchefskurser, kategori III, under tiden dels den 22 maj—2 juni och dels den 12—24 nov. med sammanlagt 37 deltagare. Såsom en följd av dessa och tidigare kurser hava nu cirka 3/4 av landsbygdsbrandcheferna erhållit erforderlig kompetens. I samband med ovannämnda kurser har brandkårsförbundet utdelat tillhoppa 1.200:— kr. i stipendier.

Styrelsen har under året sammanträtt en gång den 29 september.

Ordinarie förbundsmöte hölls i Härnösand den 29 september.

Jämlikt § 9 i stadgarna för förbundet har styrelsen inom sig utsett ett verkställande utskott för tiden intill nästa ordinarie förbundsmöte bestående av herrar

landshövding Ragnar Stattin, riksdagsman L. Tjällgren samt länstrafikledare Erik Olsson.

FÖRBUNDSMÖTET.

Förbundsområdet fastställde för år 1946 följande årsavgifter till förbundet förutom det anslag av 2.500:— kr. för år, som Västernorrlands läns Brandstodsbolag tills vidare utfäst sig att erlagga:

för landskommuner och municipalsamhällen en grundavgift av 25:— kr. jäm-

te 5:— kr. för varje fullt tusental invånare,

för industriföretag en grundavgift av 25:— kr. jämte 10 öre för varje vid företaget anställd arbetare,

för brandkår 10:— kr.,
för sockenbrandstodsbolag 25:— kr. samt

för andra sammanslutningar 25:— kr.

Västernorrlands läns landsting har beslutat att för år 1946 tilldelas förbundet ett anslag av 1.000:— kr.

EKONOMI.

Inkomster:

Kapitalbehållning från 1944.....		2.897: 92
Årsavgifter	5.498: 30	
Bidrag från Västernorrlands läns brandstodsbolag.....	2.500: —	
Bidrag från Västernorrlands läns landsting.....	1.000: —	
Riksförbundets bidrag till utbildningskurs.....	300: —	
Av brandförsäkringsbolag inbetalda andelar i släckningskostn.	888: 77	
Räntor	203: 59	10.390: 66
	Kronor	13.288: 58

Utgifter:

Avgifter till Riksförbundet för brandkärer.....	1.070: —	
Förvaltningskostnader	1.389: 04	
Konsulentverksamhetens kostnader.....	7.089: 99	
Kostnader för utbildningskurs 1945.....	275: —	
Utbetalda stipendier vid beivrande av brandchefskurser, kategori III, under 1945.....	1.200: —	11.024: 03

Behållning:

Innestående å sparkasseräkning.....	554: 66	
Innestående å kapitalräkning.....	1.605: 23	
Kontant i kassan.....	104: 66	2.264: 55
	Kronor	13.288: 58

Västerbottens läns Brandkårsförbund.

Styrelse: Landssekreterare S. A. Swedberg, ordförande.
Hemmansägare Amelius Ohlsson, Vännäsby, v. ordf.
Direktör Oscar Rönnberg, Umeå, kassaförvaltare.

Brandkonsulent: Major Kay Ekdahl, Umeå.

Redogörelse för verksamheten 1945

Förbundets verksamhet under år 1945 har i viss grad präglats av den nya brandlagstiftningen. Utbildning och övning av brandkårspersonal å landsbygden samt upplysnings- och rådgivningsverksamheten har fortfarande handhäfts

och avses skola handhavas av förbundet under det att vissa tidigare arbetsuppgifter, främst berörande organisationen, övertagits av länsbrandinspektören. Särskilt vid utbildningsarbetet torde de nytillkomna brandcheferna i landskom-

munerna genom ett intimt samarbete med förbundet bli till ett gott stöd. Trots brandförsvarets utveckling på landsbygden under de senaste åren och den förstälse, som mötts hos de kommunala myndigheterna, torde kunna fastslås att mycket återstår innan brandskyddet nått full effektivitet.

KONSULENTVERKSAMHETEN.

Till förbundet äro anslutna 94 brandkärer. Brandkonsulenten har besökt 88 kärer och dessutom tillsammans med länsbrandinspektören närvarit vid sammanträden med myndigheterna i vissa kommuner och municipalsamhällen, därvid organisationsförslag och brandordningar diskuterats. Under vinterhalvåret har konsulenten anordnat eldsläckningsspel för undervisning i eldsläckningstaktik. Konsulenten har vidare bl. a. medverkat vid två av Västerbottens företagareförening anordnade brandkurser i Umeå och Skellefteå för hantverkare och småindustriföretagare.

KURSVERKSAMHETEN.

Kurser för motorsprutskötare ha under år 1945 varit anordnade i Umeå den 16—18 och 22—25 februari samt i Skellefteå den 2—4 mars. Tidpunkten hade valts med tanke att kursdeltagarna skulle få tillfälle att studera de svårigheter, som äro förknippade med motorsprutornas skötsel under den kallare årstiden. Kurserna voro talrikt besökta. Kurser för brandsyneförrättare ha hållits i Umeå den 11—13, i Skellefteå den 18 och i Lycksele den 25—27 oktober. Till dessa kurser hade deltagare sänts från samtliga landskommuner utom två och från

30 av länets 31 municipalsamhällen. Till kostnaderna för såväl dessa som de förstnämnda kurserna har bidrag erhållits från Riksförbundet. Till kurserna för brandsyneförrättare ha Västerbottens läns brandförsäkringsbolag och två sockenbolag välvilligt ställt medel till förfogande.

Förbundet har anskaffat Mobergs kontrollutrustning för motorsprutor, vilken utrustning genom brandkonsulentens försorg vid besök hos brandkärerna skall ställas till dessas förfogande.

FÖRBUNDSMÖTET.

Förbundets årsmöte jämte obligatorisk instruktionskurs hölls med stor anslutning i Skellefteå den 6—8 juli under jubileumsställningen därstädes. Vid en av staden anordnad lunch utdelade ordföranden Riksförbundets förtjänstmedalj till direktör Oscar Rönneberg och erinrade därvid om det förtjänstfulla arbetet dennes såsom styrelseledamot och kassaförvaltare alltsedan förbundets tillkomst utfört. Riksförbundets förtjänsttecken utdelades till brandmästaren i Skellefteå T. Carlsson ävensom till borgarbrandmännen i staden förförmännen O. Bäcklund och A. Lindberg samt brandmännen O. Glaas, G. Brännström, S. Gustafsson och A. Lindvall. Förtjänsttecknet hade även tillerkänts framlidne brandchefen i Skellefteå G. Renhorn och ordföranden erinrade om dennes intresserade arbete såsom ledamot av styrelsen alltsedan förbundets tillkomst.

Styrelsen vill slutligen uttala sitt tack till den vid årsmötet avgående styrelseledamoten brandchef Karl Gavelin i Vilhelmina för det intresserade arbetet dennes utfört för förbundet alltsedan dess tillkomst.

EKONOMI.

Ing. balans från 1944:

Innestående hos Skandinaviska banken.....	3.623: 19	
Innestående hos Sundsvallsbanken.....	6.110: 07	
Kassabehållning	143: 95	9.877: 21

Inkomster:

Inbetalda årsavgifter:		
av kommuner	3.795: —	
av brandförsäkringsbolag	5.595: —	
av industribolag	500: —	
av enskilda	2: —	9.892: —
Anslag av Riksförbundet	1.700: —	
Anslag till kurs för brandsyneförrättare.....	3.460: —	
Inbetalda eldsläckningsbidrag.....	662: 95	
Räntor och diverse.....	113: 52	15.828: 47
		Kronor 25.705: 68

Utgifter:

Brandkonsulenten:			
Arvode	3.340:—		
Reseersättningar	1.681:45		
Post- och telefonavgifter	126:30	5.147:75	
Styrelsens och revisorernas resor m. m.		782:20	
Kostnader för brandkårskurser		2.020:03	
Bidrag till brandkårens utrustning		4.693:20	
Brandkårsavgifter till Riksförbundet		890:95	
Kurser för brandsyneförrättare		963:33	
Diverse utgifter		710:55	15.208:01

Utgående balans till 1946:

Innestående hos Skandinaviska banken	3.347:67		
Innestående hos Sundsvallsbanken	7.121:86		
Kassabehållning	28:14	10.497:67	
	Kronor	25.705:68	